

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก
ของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

EXTERNAL ENVIRONMENT FACTORS AFFECTING
THE EXPORTABILITY OF DURIAN FROM CHANTHABURI PROVINCE

ณัฏชา ใจเพชร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก
ของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

ณัฏชา ใจเพชร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้นงานวิจัยในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่างๆ ในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This independent study consists of research materials conducted at Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that the independent study does not contain any forms of plagiarism.

พิมพ์ ใจเพชร

(นางสาวณัฏฐา ใจเพชร)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก
ของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

External Environment Factors Affecting the Exportability
of Durian from Chanthaburi Province

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวณัชชา ใจเพชร

วิชาเอก

ธุรกิจระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิติมา พูลเพชร, ประ.ด.

ปีการศึกษา

2566

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎิ์ จรินทร์, D.B.A.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ภูริณัฐ ยุกนิษฐ์, Ph.D.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิติมา พูลเพชร, ประ.ด.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์กล้าหาญ วัฒนาน, ประ.ด.)

วันที่ 5 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวณัฏชา ใจเพชร
วิชาเอก	ธุรกิจระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐิติมา พูลเพชร, ประ.ด
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน และ 3) ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Samples t-test, One-way ANOVA F-test และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมือง ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่ไม่แตกต่างกัน และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี

คำสำคัญ: ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ความสามารถในการส่งออก ทุเรียน

Independent Study Title	External Environment Factors Affecting the Exportability of Durian from Chanthaburi Province
Name–Surname	Miss Nutch Jaiphat
Major Subject	International Business
Independent Study Advisor	Assistant Professor Thitima Pulpetch, Ph.D
Academic Year	2023

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study entrepreneurs' opinions of external environmental factors affecting their ability to export durian, 2) to compare differences in demographic factors affecting their ability to export durian, and 3) to study external environmental factors affecting the exportability of durian.

This research was conducted quantitatively from a sample group of 400 durian exporters in Chanthaburi province selected by proportional stratified purposive sampling. Data were collected through questionnaires, and analyzed in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, one-way ANOVA F-test, and multiple regression analysis.

The results of the research were found the entrepreneurs had a high level of opinion on their ability to export durian. Concerning individual external factors, the findings showed that the factors with the highest averages were environmental, economic, legal, sociocultural, and technological while the factor with the lowest average was political. The differences in demographic factors do not correspond to differences in exportability. Furthermore, legal, economic, sociocultural, and technological factors quantitatively affect exportability.

Keywords: external environment, exportability, durian

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา ค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.จิตติมา พูลเพชร อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.กฤษ จรินทร์โท ประธานกรรมการสอบ และกรรมการสอบ ดร.ภูริณัฐ ยมกนิษฐ์ ที่ได้ให้ความกรุณา ในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเวลาในการเป็นกรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณเกษตรกรผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาห้วยสะทอน จังหวัดจันทบุรี ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว แฟน และคนสำคัญ น้องสิตา อีรเดชสกุล สมาชิกวง CGM48 ที่คอยอยู่เป็นกำลังใจในวันที่เริ่มหมดไฟและเป็นแรงบันดาลใจในการทำการศึกษาวิจัยจนประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานค้นคว้าฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจหาการศึกษา ค้นคว้าอิสระครั้งนี้ขาดตกบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขอกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ณัชชา ใจเพชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญรูป.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	13
1.3 คำถามของการวิจัย.....	13
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	14
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	14
1.6 คำจำกัดความในการวิจัย.....	16
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
1.8 กรอบแนวความคิดการวิจัย.....	18
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	19
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์.....	19
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก.....	23
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก.....	36
2.4 แนวคิดและทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ.....	40
2.5 แนวคิดเขตการค้าเสรี.....	46
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
บทที่ 3 วิธีการวิจัย.....	55
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย.....	56
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	63
บทที่ 4 ผลการวิจัย	65
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผลการวิจัย	84
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	92
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	98
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	99
บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	109
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	118
ภาคผนวก ค การทดสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม IOC	124
ภาคผนวก ง เอกสารขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	132
ประวัติผู้เขียน	136

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	เกณฑ์การให้คะแนนปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก.....	60
ตารางที่ 3.2	เกณฑ์การให้คะแนนความสำเร็จในการส่งออก.....	61
ตารางที่ 4.1	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	65
ตารางที่ 4.2	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	66
ตารางที่ 4.3	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
ตารางที่ 4.4	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ	67
ตารางที่ 4.5	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี	67
ตารางที่ 4.6	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน.....	68
ตารางที่ 4.7	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน	68
ตารางที่ 4.8	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน	69
ตารางที่ 4.9	จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเทศที่ส่งออกทุเรียน.....	69
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมือง โดยรวมเป็นรายชื่อ.....	70
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมเป็นรายชื่อ.....	71
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยรวมเป็นรายชื่อ	72
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี โดยรวมเป็นรายชื่อ	73
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมเป็นรายชื่อ.....	74
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านกฎหมาย โดยรวมเป็นรายชื่อ.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก ด้านการเงิน โดยรวมเป็นรายข้อ	76
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก ด้านส่วนแบ่งการตลาด โดยรวมเป็นรายข้อ	77
ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามเพศ	78
ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามอายุ	78
ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามระดับการศึกษา	79
ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามสถานภาพ	79
ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี	80
ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติเพื่อหารูปแบบสมการ พยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก.....	81
ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	92

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
--------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แม้ว่าในปี 2565 ประเทศไทยจะเป็นแหล่งผลิตและส่งออกทุเรียนเป็นอันดับ 1 ของโลก โดยมีมูลค่าส่งออกจำนวนทั้งสิ้น 1.24 แสนล้านบาท และมีตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดคือ ประเทศจีน แต่สถานการณ์การส่งออกทุเรียนของไทยอาจไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบอีกต่อไป เมื่อประเทศจีนมีการนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นมากขึ้นและหนึ่งในประเทศที่การส่งออกทุเรียนเติบโตแบบก้าวกระโดดคือ ประเทศเวียดนาม (อมรินทร์ทีวี, 2566) ทำให้สถานการณ์ส่งออกทุเรียนในปัจจุบันของประเทศไทย กำลังเผชิญการแข่งขันอย่างรุนแรงจากประเทศเวียดนาม เนื่องจากประเทศเวียดนามได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตต่ำ และการมีชายแดนติดกับประเทศจีน ทำให้ขนส่งเร็วได้เร็ว และสามารถตัดทุเรียนผลแก่จัดได้รสชาติดีเป็นที่ชื่นชอบของชาวจีน โดยคาดว่าผลผลิตของเวียดนามจะมีปริมาณทะลุ 1 ล้านตันในปี 2566 ส่งผลให้ผู้ประกอบการชาวจีนและไทยจำนวนมากขยายฐานโรงคัดบรรจุส่งออกไปเวียดนามด้วยการร่วมลงทุนจดทะเบียนตั้งบริษัท ซึ่งรัฐบาลเวียดนามให้การสนับสนุน แต่มีเงื่อนไขต้องถ่ายทอดเทคโนโลยีภายใน 1 ปี เพราะเวียดนามยังต้องการการพัฒนาอีกมาก (ประชาชาติธุรกิจ, 2566)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในแหล่งผลิตผลไม้เมืองร้อนที่มีศักยภาพทางการตลาดสำคัญของโลก เพราะมีสภาพภูมิอากาศและทำเลที่ตั้งที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกผลไม้มานานานชนิด ผลไม้ไทยจึงเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของประเทศไทย โดยผลไม้สามารถนำรายได้เข้าประเทศปีละหลายพันล้านบาท และผลไม้ไทยยังเป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ความต้องการบริโภคผลไม้ไทยนั้นวันจะยิ่งเพิ่มสูงขึ้น เนื่องมาจากสาเหตุหลักคือการเพิ่มจำนวนของประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหนึ่งในผลไม้ที่ได้รับความนิยมนั้นก็คือ ทุเรียน เนื่องจากประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตทุเรียนคุณภาพดีจนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นผู้ส่งออกทุเรียนรายใหญ่ของโลก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2556) ตลาดในการส่งออกหลักของประเทศไทย ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศฮ่องกง ประเทศเวียดนาม ประเทศไต้หวัน และประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศเวียดนาม ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย การส่งออกสินค้าเกษตรจึงมีความสำคัญต่อเกษตรกรไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากสินค้าเกษตรเป็นสินค้าที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยทั้งในด้านการบริโภคภายในประเทศ

และการส่งออก รวมถึงในด้านการเป็นอาชีพหลักและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ซึ่งในแต่ละปี การส่งออกสินค้าเกษตรสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2564)

โดยปริมาณผลผลิตทุเรียนในปี 2564 มีผลผลิตสูงถึง 398,618 ตัน เพิ่มขึ้น ปี 2563 มีปริมาณผลผลิต 380,546 ตัน เพิ่มขึ้น 18,172 ตัน คิดเป็นร้อยละ 4.78 การเพิ่มขึ้นของผลผลิตทุเรียน เนื่องจาก สภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย และผลจากการเพาะปลูกจำนวนมากขึ้น เนื่องจากเกษตรกร ได้ปรับเปลี่ยนการปลูกจากพืชชนิดอื่น เช่น ยางพารา เงาะ ลองกอง มาเป็นทุเรียน ในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา การอุปโภคบริโภคของเกษตรกร ทำให้มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น ทุเรียนพันธุ์ที่ได้รับความนิยมในการปลูก ได้แก่ พันธุ์หมอนทอง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดจีน มีรสชาติหวานมัน เนื้อหนาเปลือกหนา เมล็ดเล็ก น้ำหนักต่อลูกสูง พันธุ์พวงมณีเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติดีลูกเล็ก รสชาติเข้มข้น หวานมัน ปอกเปลือกง่าย นอกจากนี้พันธุ์นกหยิบเริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลาย ทุเรียนมีพื้นที่เพาะปลูกในปี 2564 ทั้งสิ้น 265,014 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2563 จำนวน 21,420 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 8.08 พื้นที่ให้ผลผลิต 205,720 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 10,554 ไร่ ผลผลิตรวม 394,618 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 18,172 ตัน คิดเป็นร้อยละ 4.46 และผลผลิตเฉลี่ย 1,950 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตจะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม โดยมีช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากที่สุดในเดือน เมษายนถึงมิถุนายน พื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอน้ำใหม่ อำเภอขลุง อำเภอเขาชะเมา อำเภอชะอวด ตามลำดับ ชนิดพันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์ชะนี พวงมณี หมอนทอง ก้านยาว และกระดุม ทุเรียนจะถูกส่งไปจำหน่ายยังตลาดภายในประเทศ โดยกระจายไปตามจังหวัดต่างๆ ส่วนตลาดต่างประเทศส่งออกไปยังประเทศจีน เวียดนาม ฮองกง ไต้หวัน มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ ลาว และญี่ปุ่น (สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี, 2565) และในปี 2565 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกทุเรียนสด มูลค่ารวม 110,144.22 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัว 0.88% อีกทั้งยังส่งออกทุเรียนแช่เย็นจนแข็ง มูลค่าส่งออกรวม 14,942.62 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ 56.09% (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, 2566) และในปีปัจจุบัน 2566 เป็นปีที่ทองส่งออกผลไม้ทะเลสุกเก็บเข้าประเทศกว่า 100,000 ล้านบาท โดยทุเรียนเมืองจันทร์สร้างมูลค่ามากเป็นประวัติการณ์ สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และรายได้ของประเทศกว่า 100,000 ล้านบาท โดยผลผลิตทุเรียนสร้างมูลค่ามากเป็นประวัติการณ์ มากกว่าทุก ๆ ปีที่ผ่านมา ทั้งด้านปริมาณผลผลิตและราคาผลผลิตตลอดฤดูกาล ถึงแม้ตอนนี้ยังคงเหลือผลผลิตที่รอเก็บเกี่ยวอีกประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ โดยจันทบุรี มีพื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งสิ้นประมาณ 4 แสนกว่าไร่ ให้ผลผลิตประมาณ 300,000 กว่าไร่ ประมาณกว่า 500,000 ตัน และแนวโน้มในปีหน้าผลผลิตจะมีเพิ่มมากขึ้น เกษตรกรจึงต้องรักษาคุณภาพผลผลิตให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค (ไทยรัฐ, 2566) จากข้อมูลดังกล่าว

การส่งออกทุเรียนในประเทศไทยกำลังเข้าสู่การแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ภายใต้การเปิดตลาดสากลที่กว้างขวาง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการส่งออกทุเรียนในมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งองค์ประกอบ ได้แก่ สภาพการค้าระหว่างประเทศ นโยบายทางการค้า การควบคุมทางการเมือง สภาพเศรษฐกิจ ประเทศผู้นำการส่งออกทุเรียน และปัจจัยทางสังคม (ศุภรา เสกาจารย์, 2553) ซึ่งปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่กล่าวมาข้างต้น เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและโอกาสที่ผู้ส่งออกทุเรียนในประเทศไทยต้องเผชิญในการทำธุรกิจส่งออก อย่างไรก็ตามความสามารถเป็นความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจหรือบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน (ศิวกอ อโนริย์, 2564) ผู้ส่งออกทุเรียนในประเทศไทยก็เช่นกัน มีความต้องการเพิ่มความสามารถในการส่งออกทุเรียน ไม่ว่าจะเป็นความสามารถส่งออกในรูปแบบของผลประกอบการที่เป็นตัวเงิน ซึ่งหมายถึงรายได้หรือผลกำไร และความสามารถที่ไม่ใช่ตัวเงินในด้านส่วนแบ่งทางการตลาดในประเทศที่ส่งทุเรียนไปจำหน่าย

ความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เพื่อเป็นแนวทางสามารถนำไปใช้ในการดำเนินกิจการว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านใดที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปจำหน่ายยังต่างประเทศ นำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการส่งออกทุเรียนให้สามารถเติบโต และสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจส่งออกทุเรียนของไทยและเพิ่มความสามารถในการดำเนินกิจการด้านการส่งออกให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน

1.3 คำถามของงานวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการหาคำตอบของงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามสำหรับงานวิจัย ดังนี้

1.3.1 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกอยู่ในระดับใด

1.3.2 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกันอย่างไร

1.3.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านใดที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน

1.4.1.1 เพศของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.4.1.2 อายุของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.4.1.3 ระดับการศึกษาของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.4.1.4 สถานภาพของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.4.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่ต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

1.4.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4.4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4.5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4.6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.4.7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี โดยแบ่งเขตการวิจัยเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 19,060 คน ณ เดือนกันยายน 2565 (สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน (Taro Yamane, 1973)

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ตัวแปรในการวิจัยได้แก่

1.5.2.1 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการส่งออก

1.5.2.2 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพ
- ระดับการศึกษา
- รายได้เฉลี่ยต่อปี

2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่

- ด้านการเมือง
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ด้านเทคโนโลยี
- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านกฎหมาย

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอท่าใหม่ อำเภอขลุง อำเภอเขาคิชฌกูฏ และอำเภอมะขาม

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่างเดือน ธันวาคม 2566 ถึง มกราคม 2567

1.6 คำจำกัดความในการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์ หมายถึง ความหลากหลายด้านภูมิหลังของผู้ส่งออกทุเรียนจังหวัด จันทบุรี ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกธุรกิจที่องค์กร ไม่สามารถควบคุมได้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดและการเติบโตขององค์กร

จากความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก แบ่งเป็นรายด้าน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ซึ่งสามารถสังเคราะห์ความหมายในแต่ละด้านได้ ดังนี้

ด้านการเมือง หมายถึง สถานการณ์ทางการเมืองและเสถียรภาพของรัฐบาล มีบทบาทสำคัญ ในการสร้างสภาวะแวดล้อมที่จะเอื้อกับผู้ส่งออกทุเรียน

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจส่งออกทุเรียน เช่น การเติบโตทาง เศรษฐกิจ ความเสี่ยงจากเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราภาษี ผู้ส่งออกต้องคาดคะเนวางแผน ล่วงหน้าในการปรับเปลี่ยนธุรกิจของตนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และลดความเสี่ยงให้น้อยที่สุด เท่าที่ทำได้

ด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตาม ความรู้และกระแสนิยมสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการดำเนิน ชีวิตประจำวัน ค่านิยม วัฒนธรรม รวมถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ

ด้านเทคโนโลยี หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ รวมถึงการเข้ามาของนวัตกรรมใหม่ เช่น ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) เครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรน และระบบอัตโนมัติ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการแข่งขันรวมถึงสร้างโอกาส ใหม่ให้แก่ธุรกิจส่งออกทุเรียนในยุคสังคมดิจิทัล

ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจส่งออกทุเรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ และภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ ผู้ส่งออกต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อมุ่งเน้นสร้างความยั่งยืน ให้แก่ธุรกิจของตน

ด้านกฎหมาย หมายถึง กฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจส่งออกทุเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจทำให้เกิดโอกาสหรืออุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น ภาษีการส่งออก มาตรการส่งเสริมการส่งออก

ความสามารถในการส่งออก หมายถึง ผลลัพธ์จากกระบวนการที่กิจการได้ดำเนินงานไป แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการเงิน และด้านส่วนแบ่งการตลาดที่เป็นตัวชี้วัดความสามารถ ในการส่งออกทุเรียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

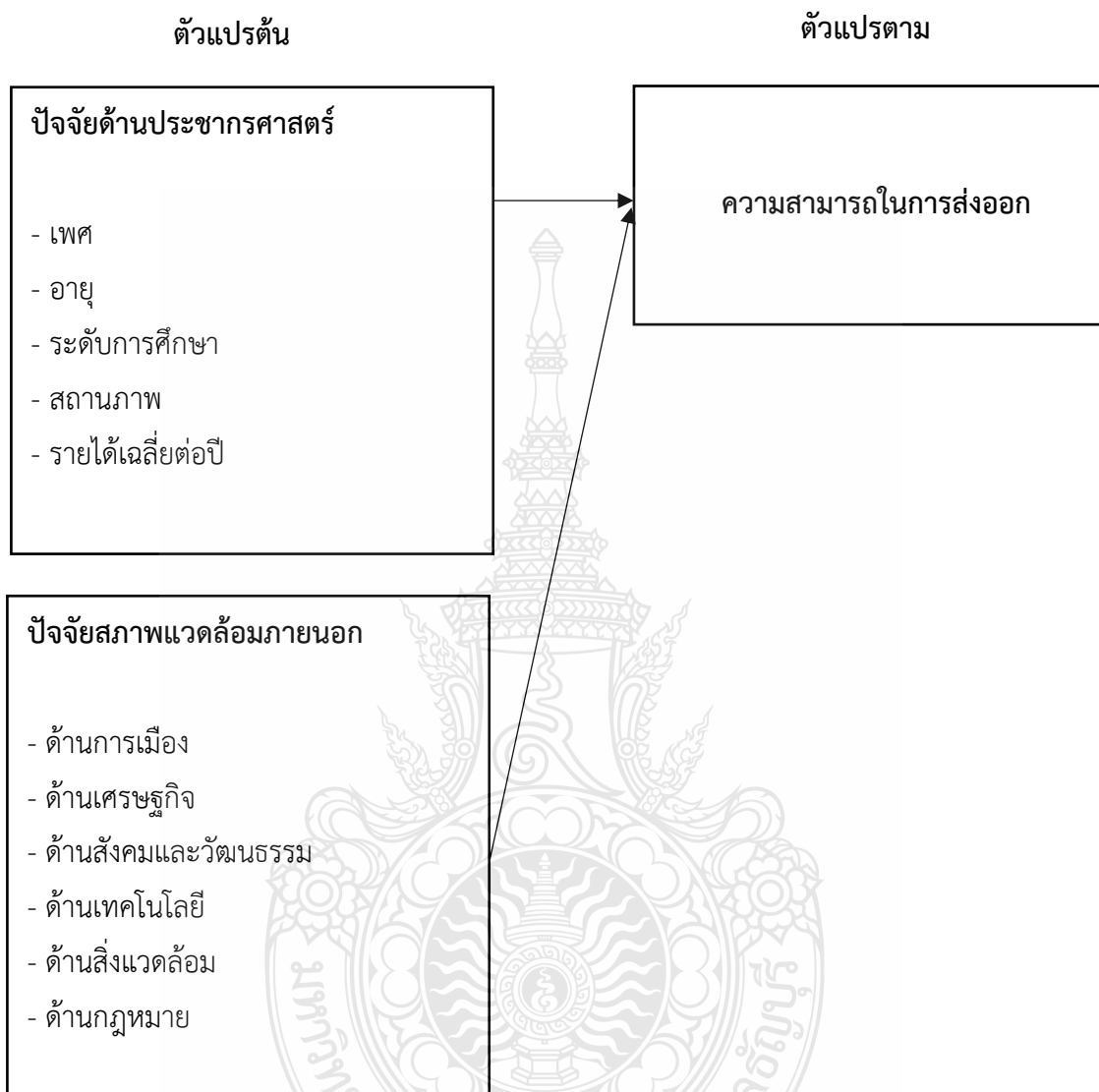
1.7.1 ผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้มาเป็นการเตรียมความพร้อมในการเตรียมความพร้อมประกอบธุรกิจส่งออกทุเรียน

1.7.2 ทราบถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านใดที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน

1.7.3 ทราบถึงระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน

1.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
 - 2.1.1 ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์
 - 2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
 - 2.2.1 ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
 - 2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก
 - 2.3.1 ความหมายของความสามารถในการส่งออก
 - 2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ
- 2.5 แนวคิดเขตการค้าเสรี
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์

2.1.1 ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ ได้มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

สันทัต เสริมศรี (2541) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า การทำความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ประกอบไปด้วย เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิสำเนา ภาษา ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร สถานภาพการทำงาน อาชีพ และรายได้

วชิรวัชร งามละม่อม (2558) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ เป็นความหลากหลายด้านภูมิหลังของบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ลักษณะโครงสร้างของร่างกาย ความอาวุโสในการทำงาน เป็นต้น โดยจะแสดงถึงความ เป็นมาของแต่ละบุคคลจากอดีตถึงปัจจุบัน ในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยพนักงาน

หรือบุคลากรในระดับต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างกัน มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์หรือภูมิหลังของบุคคล

ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2557) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า การแบ่งส่วนตลาดตามปัจจัยทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ อาชีพ รายได้ อาชีพ การศึกษา สถานภาพครอบครัว ซึ่งเกณฑ์เหล่านี้เป็นที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาดซึ่งจะให้เห็นถึงความสำคัญ และช่วยกำหนดเป้าหมายอีกทั้งหาหน่วยข้อมูลทั้งหมดในสิ่งที่ต้องการศึกษา

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2548) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ

สุวสา ชัยสุรัตน์ (2555) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า ปัจจัยที่เป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งบอกถึงลักษณะทางประชากรที่อยู่ในตัวบุคคลนั้น ๆ ได้แก่ เพศ ขนาดครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ วัฏจักรชีวิต ศาสนา เชื้อชาติและสถานภาพทางสังคม

สุณิสา ตรงจิตร (2559) ได้ให้ความหมายของลักษณะประชากรศาสตร์ไว้ว่า ความแตกต่างที่หลากหลายเกี่ยวกับบุคคล เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับ รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยแสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของแต่ละบุคคล ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งความแตกต่างและหลากหลายนี้สามารถบ่งชี้ลักษณะพฤติกรรมแสดงออกที่แตกต่างกัน การตัดสินใจที่แตกต่างกันอย่างมีสาเหตุจากความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์

จากการสังเคราะห์ความหมายของประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยสรุปว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ หมายถึง ความหลากหลายด้านภูมิหลังของผู้ส่งออกทุเรียนจังหวัดจันทบุรี ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อปี

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

การศึกษาด้านลักษณะประชากรศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้ส่งออกแต่ละคน มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลมาจากความแตกต่างกันของลักษณะทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ทำให้ระดับความคิดเห็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

Kotler and Armstrong (2018) กล่าวว่า แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) เป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งเน้นการสำรวจและทำความเข้าใจกับประชากรและลักษณะทางสังคมของกลุ่มเป้าหมาย แนวคิดด้านประชากรศาสตร์มีความสำคัญ เพราะมีผลต่อความสามารถของกลยุทธ์การตลาดและการตัดสินใจทางธุรกิจ เป็นที่นิยมนำมาใช้เพื่อจำแนกความแตกต่างของบุคคลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. อายุ (Age) อายุเป็นปัจจัยสำคัญในการแบ่งกลุ่มผู้บริโภค โดยทั่วไปแล้วแต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมและความต้องการซื้อที่แตกต่างกัน กลุ่มวัยรุ่นอาจมีความสนใจในสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาการ ในขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุอาจมีความต้องการในผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและการดูแลตัวเองมากกว่า การทราบข้อมูลเกี่ยวกับอายุของกลุ่มเป้าหมายช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับแผนกลยุทธ์การตลาดและการโฆษณาให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อกลุ่มผู้บริโภคนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เพศ (Sex) การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามเพศช่วยให้ธุรกิจสามารถเข้าใจความแตกต่าง ในพฤติกรรมการซื้อของผู้ชายและผู้หญิง ยกตัวอย่างเช่น ผู้ชายและผู้หญิงอาจมีความสนใจต่างกัน ในผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและแฟชั่น การเรียนรู้เรื่องเพศของกลุ่มเป้าหมายช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับกลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

3. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) รายได้ การศึกษา และ อาชีพเป็นปัจจัยสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยรายได้สามารถบอกได้ว่าผู้บริโภคมีกำลังซื้อผลิตภัณฑ์นั้น ๆ หรือไม่ในขณะเดียวกันเมื่อประกอบกับปัจจัยด้านการศึกษาและอาชีพก็จะส่งผลให้เห็นถึงรูปแบบในการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคซึ่งแม้ว่าจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการซื้อแต่อาจจะมีวิถีชีวิตที่สามารถทำได้ก็ได้นักการตลาดส่วนใหญ่มักเชื่อมโยงปัจจัยเรื่องรายได้กับปัจจัยด้านอื่น ๆ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การแบ่งส่วนตลาดได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

Schiffman and Wisenblit (2015) กล่าวว่า แนวคิดทางด้านประชากรศาสตร์ทำได้โดยการ แบ่งกลุ่มของผู้บริโภคตามอายุรายได้เชื้อชาติเพศอาชีพ สถานภาพสมรส ประเภทและขนาดของใช้ ในครัวเรือน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ตัวแปรเหล่านี้สามารถชักถามหรือทำการสังเกตได้อย่างง่ายดายสิ่งเหล่านี้สามารถจำแนกบุคคลแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน

ประม ะตะเวทิน (2546) กล่าวว่า แต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะตัวของตน เช่น อายุ เพศ บุคลิกภาพ สติปัญญา ทักษะ และประสบการณ์ วิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมาก คือการจำแนกออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) ประกอบด้วย อายุ เพศ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

1. อายุ (Age) อายุมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความแตกต่างในความคิด พฤติกรรม และการตัดสินใจของบุคคล คนที่อายุน้อยอาจมีอารมณ์และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์มากกว่า ในขณะที่คนที่อายุมากมักมีความรู้สึกรักอนุรักษ์นิยมและมองโลกในแง่ร้ายมากกว่า

2. เพศ (Sex) เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างทางด้านกายภาพ และด้านจิตใจซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมและการตัดสินใจแตกต่างกัน ความแตกต่างทางเพศนี้

ส่งผลต่อความคิด ค่านิยมและทัศนคติของบุคคล โดยมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและสังคมที่กำหนด บทบาทและหน้าที่ของเพศ

3. การศึกษา (Education) การระดับการศึกษาและระดับความรู้มีผลต่อการตัดสินใจและทัศนคติของบุคคล คนที่มีการศึกษาสูงมักมีความรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่า และมองโลกในมุมมองที่แตกต่างกับคนที่มีการศึกษาน้อย

4. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Social and Economic Status) ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล รวมถึงสาเหตุอื่น ๆ เช่น เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ภูมิสำเนา อาชีพ รายได้ และสถานะทางการเงิน มีผลต่อความคิดค่านิยมและเป้าหมายในชีวิต

คุณสมบัติเหล่านี้มีความสำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรมและการตัดสินใจของบุคคลในการสื่อสารและการบริโภค การทราบและเข้าใจคุณสมบัติเหล่านี้ช่วยธุรกิจปรับกลยุทธ์การตลาดและโฆษณาให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันในสังคมและตลาด

สำหรับการศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยนำปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มาบูรณาการในการศึกษา ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยศึกษาจากผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี โดยมีปัจจัยประชากรศาสตร์ที่จะทำการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อปี

1. เพศ (Sex) ประกอบไปด้วย เพศชายและเพศหญิง โดยจะเป็นตัวกำหนด บทบาทหน้าที่ของผู้ส่งออก ความแตกต่างทางเพศทำให้บุคคลมีความคิด ค่านิยม และทัศนคติ แตกต่างกันรวมถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

2. อายุ (Age) บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความแตกต่างทางด้านวัยวุฒิและประสบการณ์จะส่งผลต่อความสามารถในการรับรู้ การเข้าใจ การมีความรู้ในเนื้อหา และความสนใจต่าง ๆ รวมถึงแนวโน้มระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา (Education) การมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ส่งออกมีความรู้ ความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ กว้างขวางและลึกซึ้ง รวมถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

4. สถานภาพ (Marital Status) สถานภาพทางครอบครัวมีความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก สถานะโสด จะมีอิสระทางความคิดมากกว่าสถานะแต่งงานแล้ว จะใช้เวลาตรึงตรองน้อยกว่า เนื่องจาก

ไม่มีภาระผูกพัน สถานภาพครอบครัวมีผลต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

5. รายได้เฉลี่ยต่อปี (Income) รายได้เฉลี่ยต่อปีเป็นการแสดงถึงฐานะทางการเงินของผู้ส่งออก รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการลงทุนและการเพิ่มผลผลิต ซึ่งส่งผลระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่า การศึกษาข้อมูลทางประชากรศาสตร์ คือ การศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกัน ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อปี ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

2.2.1 ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

กรรณริน จุลรอด (2562) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของผู้บริโภค

พิบูล ทิปะปาล และธนวัฒน์ ทิปะปาล (2559) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดและการเติบโตขององค์กร ซึ่งมีทั้งปัจจัยที่ผลกระทบด้านบวกเป็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจและบางปัจจัยเป็นผลกระทบด้านลบ เป็นอุปสรรคในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

แวญแอ แวปา (2560) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า ปัจจัยด้านสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง

นฤมล พึ่งทอง (2557) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้

ศิวกร อโนริย์ (2564) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า ปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมภายนอกธุรกิจเป็นสิ่งที่อยู่นอกเขตควบคุมของธุรกิจหรือผู้ประกอบการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545) ได้ให้ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกไว้ว่า แรงผลักดันที่อยู่ภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบถึงศักยภาพของการบริหารองค์การและความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์การ ตัวอย่างเช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย ประชากรศาสตร์ และภูมิศาสตร์

จากการสังเคราะห์ความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกธุรกิจที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดและการเติบโตขององค์กร

จากความหมายของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกสามารถแบ่งเป็นรายด้าน 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านกฎหมาย

1. ด้านการเมือง

เขาวลิต ประสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของด้านการเมืองไว้ว่า สถานการณ์ทางการเมือง และเสถียรภาพของรัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาวะแวดล้อมของภาครัฐที่จะเอื้อให้ภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถดำเนินการก้าวไปข้างหน้าได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ ผ่านการกำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน และนโยบายด้านการลงทุน

ธนิตพงศ์ ไตรพัฒน์พัชร (2552) ได้ให้ความหมายของด้านการเมืองไว้ว่า ปัจจัยทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของภาครัฐ เช่น ความมั่นคงและความเสถียรภาพด้านการเมือง ทศนคติของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ

ศิวกร อโนริย์ (2564) ได้ให้ความหมายของด้านการเมืองไว้ว่า สถานการณ์ทางการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน และนโยบายด้านการลงทุน

เรวัตร์ ขาตรีวิศิษฐ์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายของด้านการเมืองไว้ว่า องค์กรจะต้องติดตามการดำเนินงานทางการเมืองเพื่อนำมาวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ เพราะปัจจัยเหล่านี้มีส่วนที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรได้ทั้งทางบวกและทางลบ ขึ้นอยู่กับว่าผลกระทบดังกล่าวเป็นโอกาสหรืออุปสรรคต่อองค์กร เช่น นโยบายเสถียรภาพของรัฐบาล พัฒนาการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่ออุตสาหกรรม

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านการเมือง ผู้วิจัยสรุปว่า ด้านการเมือง หมายถึง สถานการณ์ทางการเมืองและเสถียรภาพของรัฐบาล มีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาวะแวดล้อมที่จะเอื้อกับผู้ส่งออกทุเรียน

2. ด้านเศรษฐกิจ

เขาวลิต ประสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของด้านเศรษฐกิจไว้ว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานทางธุรกิจในระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่าที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ และความคิดสร้างสรรค์

ธนิตพงศ์ ไตรพัฒน์พัชร (2552) ได้ให้ความหมายของด้านเศรษฐกิจไว้ว่า สภาพแวดล้อมของทรัพยากรที่ใช้งานอยู่เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือจากควบคุมของผู้ประกอบการ การปรับเปลี่ยนและประเมินสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จหรือลดความเสี่ยงในกรณีที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างไม่คาดคิด นอกจากนี้ยังควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถมีผลต่อธุรกิจ เช่น นโยบายรัฐบาล การแข่งขันในตลาด และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่อาจเป็นโอกาสหรือความเสี่ยงต่อธุรกิจขององค์กร

ศิวกร อโนริย์ (2564) ได้ให้ความหมายของด้านเศรษฐกิจไว้ว่า เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการ เช่น ราคาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ อัตราดอกเบี้ย อัตราค่าจ้างพนักงาน ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคและพลังงาน

เรวัตร์ ขาตรีวิศิษฐ์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายของด้านเศรษฐกิจไว้ว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญในการบริหารงานองค์กร เช่น อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย อัตราภาษี อัตราการว่างงาน ราคาน้ำมันดิบ มีผลต่อความสามารถในการลงทุน การจ้างงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต การปรับตัวและวางแผนให้เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ในสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านเศรษฐกิจ ผู้วิจัยสรุปว่า สภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อธุรกิจส่งออกทุเรียน เช่น การเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเสี่ยงจากเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราภาษี ผู้ส่งออกต้องคาดคะเนวางแผนล่วงหน้าในการปรับเปลี่ยนธุรกิจของตนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และลดความเสี่ยงให้น้อยที่สุดเท่าที่ทำได้

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

เชาวลิต ประสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของด้านสังคมและวัฒนธรรมไว้ว่า ปัจจัยที่เกิดจากโครงสร้างสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสังคมที่กำลังปรับเปลี่ยนไปสู่ยุคสังคมบนฐานความรู้ เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของลูกค้าตามกระแสค่านิยมสังคม การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมรูปแบบการดำเนินชีวิต และวัฒนธรรมสมัยใหม่

ธนิตพงศ์ ไตรพัฒน์พัชร (2552) ได้ให้ความหมายของด้านสังคมและวัฒนธรรมไว้ว่า ปัจจัยทางสังคมจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะของสังคมโดยทั่วไป ได้แก่ ความเชื่อมั่น ค่านิยม วัฒนธรรมวิถีทางในการดำเนินชีวิต และคุณลักษณะทางประชากร

ศิวกร อโนริย์ (2564) ได้ให้ความหมายของด้านสังคมและวัฒนธรรมไว้ว่า การปรับตัวของลูกค้าตามกระแสค่านิยมสังคมการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมสมัยใหม่

เรวัตร์ ขาตรีวิศิษฐ์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายของด้านสังคมและวัฒนธรรมไว้ว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมีผลกับพฤติกรรม การซื้อของผู้บริโภค

และการดำเนินงานองค์การ ของผู้บริหารควรพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และวัฒนธรรม และนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์องค์การอย่างเหมาะสม

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านสังคมและวัฒนธรรม ผู้วิจัยสรุปว่า โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความรู้และกระแสนิยมสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ค่านิยม วัฒนธรรม รวมถึงพฤติกรรม การซื้อของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ

4. ด้านเทคโนโลยี

ชาวลิต ประสิทธิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของด้านเทคโนโลยีไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีโดยเฉพาะ การปรับเปลี่ยนโลกเป็นโลกยุคดิจิทัล การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

ศิวกร อนันต์ (2564) ได้ให้ความหมายของด้านเทคโนโลยีไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

รุจิรา วันฤกษ์ (2563) ได้ให้ความหมายของด้านเทคโนโลยีไว้ว่า การผลิตคิดค้นทางเทคโนโลยีต่าง ๆ เครื่องจักรอุตสาหกรรม เครื่องจักรสมองกล และเทคโนโลยีสารสนเทศ

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายของด้านเทคโนโลยีไว้ว่า เทคโนโลยีใหม่มีผลกระทบต่อองค์การในด้านการแข่งขัน มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตและการผลิตสินค้าหรือบริการ ส่งผลให้องค์การต้องปรับเปลี่ยนและใช้เทคโนโลยีใหม่ เครื่องจักรกลทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการแข่งขัน

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านเทคโนโลยี ผู้วิจัยสรุปว่า ด้านเทคโนโลยีหมายถึง การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ รวมถึงการเข้ามาของนวัตกรรมใหม่ เช่น ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) เครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการแข่งขันรวมถึงสร้างโอกาสใหม่ให้แก่ธุรกิจส่งออกทุเรียนในยุคสังคมดิจิทัล

5. ด้านสิ่งแวดล้อม

ไอยเรศ วงษ์วัฒนพงษ์ (2563) ได้ให้ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อมของประเทศที่เข้าไปลงทุน เช่น สภาพภูมิอากาศ ลักษณะทางธรรมชาติ และลักษณะทางภูมิศาสตร์ ส่งผลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจ

ชัยวุธ เจริญเฟื่องฟู (2561) ได้ให้ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า เรื่องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมการดำรงชีพของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ธรรมชาติรอบตัว สภาพภูมิอากาศ ซึ่งมีผลต่อกิจกรรมทั้งหลายของมนุษย์

กฤษฎา เทียงบางหลวง (2560) ได้ให้ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อองค์กร มีข้อจำกัดจำนวนมากโดยไม่สามารถควบคุมได้โดยตรง ต้องอาศัยการดำเนินงานช่วยในการควบคุมเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

วิทวัส รุ่งเรืองผล (2553) ได้ให้ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้และยากต่อการคาดคะเนถึงเหตุการณ์และเวลาที่จะเกิดขึ้น

คริส ไพโรจน์ (2561) ได้ให้ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อมไว้ว่า การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศที่เข้าไปลงทุน ตัวอย่างเช่น สภาพภูมิอากาศ ลักษณะทางธรรมชาติและลักษณะทางภูมิศาสตร์ จะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะกิจกรรมทางโลจิสติกส์

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยสรุปว่า ด้านสิ่งแวดล้อมหมายถึง สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ส่งผลต่อธุรกิจส่งออกทุเรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ผู้ส่งออกต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อมุ่งเน้นสร้างความยั่งยืนให้แก่ธุรกิจของตน

6. ด้านกฎหมาย

ไอยเรศ วงษ์วัฒนพงษ์ (2563) ได้ให้ความหมายของด้านกฎหมายไว้ว่า กฎหมายที่ส่งผลต่อธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยส่วนมากมักจะส่งผลกับธุรกิจในลักษณะของข้อห้ามหรือข้อจำกัด

ชัยวุธ เจริญเฟื่องฟู (2561) ได้ให้ความหมายของด้านกฎหมายไว้ว่า เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในทางธุรกิจ เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายด้านภาษีการค้า กฎหมายส่งเสริมการลงทุน

นิมิตร บุญคุ้ม (2560) ได้ให้ความหมายของด้านกฎหมายไว้ว่า กฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลเพื่อควบคุมการดำเนินธุรกิจ อาจทำให้เกิดโอกาสหรืออุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจได้ เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค การกำหนดราคา

คริส ไพโรจน์ (2561) ปัจจัยเกี่ยวกับกฎหมายที่ส่งผลต่อธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยส่วนมากมักจะส่งผลกับธุรกิจในลักษณะของข้อห้ามหรือข้อจำกัดบางอย่างในการทำธุรกิจ เช่น เรื่องเกี่ยวกับภาษี ได้แก่ อัตราภาษี การยกเว้นภาษี และสิทธิพิเศษทางภาษีอื่น ๆ

จากการสังเคราะห์ความหมายของด้านกฎหมาย ผู้วิจัยสรุปว่า ด้านกฎหมายหมายถึง กฎหมายที่ส่งผลต่อธุรกิจส่งออกทุเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจทำให้เกิดโอกาสหรืออุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น ภาษีการส่งออก มาตรการส่งเสริมการส่งออก

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นสิ่งที่ทุกอย่างที่ธุรกิจนั้นไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการดำเนินงานขององค์กร อิทธิพลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทุกการเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อธุรกิจทั้งการเพิ่มโอกาสหรือการเกิดอุปสรรคแก่ธุรกิจ

Francis Aguilar (1967) กล่าวว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบไปด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ ด้านการเมือง (Political) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural) ด้านเทคโนโลยี (Technology) ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ (Ecological) และด้านกฎหมาย (Legal) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกได้โดยการใช้เครื่องมือที่มีชื่อเรียกว่า PESTLE Analysis ประโยชน์ของเครื่องมือนี้คือช่วยในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจภาพรวมของสภาพแวดล้อมพื้นที่ที่กำลังจะเข้าไปประกอบธุรกิจ และคิดโอกาส และปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในที่ที่ธุรกิจใหม่

Paul Newton (2015) กล่าวว่า องค์กรจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงาน ทั้งนี้ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยที่กิจการไม่สามารถควบคุมได้ แต่กิจการจำเป็นต้องทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้

เอกกมล เอี่ยมศรี (2555) กล่าวว่า PESTLE Analysis มีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ ได้แก่ PESTLE, PEST, STEEP การวิเคราะห์ด้วย PESTLE Analysis จะช่วยในด้านการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ซึ่งหัวข้อเหล่านี้จะใช้ในขั้นตอนแรก เพื่อระดมความคิดในลักษณะระดับของภูมิภาคและระดับประเทศ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ผ่านการวิเคราะห์แล้วมาสรุปผลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานภายในองค์กร สำหรับการที่จะเข้าไปเปิดตลาดใหม่ในพื้นที่ยังไม่ทำธุรกิจมาก่อน

ศิวกร อโนริย์ (2564) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมภายนอกถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์ รวมถึงความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องติดตามสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างต่อเนื่อง และศึกษาข้อมูลการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบคอบจะช่วยให้ทราบถึงโอกาสใหม่ ๆ รวมถึงมองเห็นภัยคุกคามที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจและองค์กรจะต้องนำการเปลี่ยนแปลงนั้นมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สามารถนำไปสู่การได้กลยุทธ์แข่งขันได้ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับองค์กร

Aaby and Slater (1989) กล่าวว่า ธุรกิจต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างรอบคอบก่อนดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญกับการส่งออก

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการเมือง (Political) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural) ด้านเทคโนโลยี (Technology) ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิต่อมนุษย์ (Ecological) และด้านกฎหมาย (Legal) เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ การเข้าใจและนำปัจจัยเหล่านี้มาปรับปรุงปรับใช้ในการวางแผน การบริหาร การกำหนดกลยุทธ์ และการดำเนินธุรกิจ การปรับตัวต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีบทบาทสำคัญเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับความสามารถในการส่งออกและความยั่งยืนขององค์กรในยุคนี้ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในตลาดและสภาพการณ์ธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (PEST Analysis)

Thomas Wheelen and David Hunger (2002) กล่าวว่า PEST Analysis นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาดและภาพรวมของธุรกิจในอนาคต โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ก็ ประกอบไปด้วย ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง (Politic) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic) ปัจจัยทางสภาพสังคม (Social) และปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ (Technology) ดังนั้น การที่ธุรกิจรู้แนวโน้มของตลาดจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกก่อนย่อมได้เปรียบในการทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

PEST Analysis จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากในการช่วยผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมและปรับตัวให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ รอบตัวที่ไม่สามารถควบคุมได้ เป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าอย่างมากในการแก้ปัญหาทางธุรกิจ โดยเฉพาะเมื่อต้องการลงทุนหรือทำธุรกิจในประเทศที่ไม่คุ้นเคยหรือประเทศที่กำลังเข้าไปทำธุรกิจ ซึ่งการใช้ PEST Analysis จะช่วยให้ผู้ประกอบการตัดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อพัฒนาธุรกิจให้มั่นคงและขยายตัวไปข้างหน้าอย่างมีความมั่นคงภายในสถานะที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งประกอบไปด้วย

1. ปัจจัยทางการเมือง (Political Factors) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเมือง นโยบายทางการเมืองต่าง ๆ มีผลต่อกลุ่มอุตสาหกรรม รวมถึงเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Factor) คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ มีบทบาทสำคัญในการบริหารธุรกิจ เนื่องจากมีผลต่อดำเนินงาน ผลประกอบการ รายได้ และกำไร ปัจจัยเหล่านี้รวมถึงอัตราดอกเบี้ย อัตราภาษี อัตราเงินเฟ้อ ราคาน้ำมันดิบ และอื่น ๆ ผู้ประกอบการควรติดตามและวิเคราะห์เรื่อย ๆ เพื่อวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture Factors) คือ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการสังเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค และมีผลกระทบต่อการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร ปัจจัยเหล่านี้รวมถึงค่านิยม ความเชื่อ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และอื่น ๆ ช่วยให้องค์กรเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในสังคมและวัฒนธรรมนั้น และนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการวางกลยุทธ์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมและเฉพาะเจาะจง

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technology Factors) คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีคือการเข้ามาของเทคโนโลยีใหม่ที่มีผลกระทบต่อกิจกรรมการผลิต สินค้าหรือบริการ รวมถึงเครื่องจักรกลอุตสาหกรรมและกระบวนการทำงานในองค์กรโดยทั่วไป ซึ่งส่งผลให้องค์กรต้องปรับเปลี่ยนและประสานงานกับเทคโนโลยีใหม่เพื่อทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในเส้นทางของนวัตกรรม

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พบว่า PEST Analysis เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวและวางแผนการดำเนินธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ธุรกิจทราบถึงสภาพแวดล้อมภายนอกและปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจและการส่งออก การทำความเข้าใจและการตอบสนองต่อปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนและการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ปัจจัยทางการเมือง (Political Factors) การเข้าใจนโยบายและการเมืองในประเทศต้นทางและปลายทางช่วยให้ปรับตัวตามกฎหมายที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศและการดำเนินธุรกิจส่งออก เช่น นโยบายภาษี นโยบายการคุ้มครองการลงทุน และนโยบายการค้าระหว่างประเทศ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors) สภาพเศรษฐกิจในประเทศต้นทางและปลายทางมีผลต่อการบริโภค ความต้องการ และความสามารถในการซื้อ ต้องรับรู้ถึงสถานการณ์เศรษฐกิจเพื่อวางแผนการผลิตและการตลาดให้เหมาะสม

ปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม (Socio and Cultural Factors) พฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคในตลาดที่วางจำหน่ายถูกกำหนดโดยปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม เช่น แนวโน้มการบริโภค การยอมรับวัฒนธรรม และความต้องการทางสังคม การเข้าใจปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์และการตลาดของการส่งออกเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยเหล่านี้สำคัญ

ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology Factors) เทคโนโลยีใหม่ ๆ อาจมีผลกระทบต่อวิธีการผลิตและการให้บริการ เทคโนโลยีสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การเข้าใจแนวโน้มเทคโนโลยีและการปรับตัวตามเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มความแข็งแกร่งของธุรกิจส่งออก

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (PESTLE Analysis)

ตามแนวคิดของ Francis Aguilar (1967) ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการส่งออก ประกอบไปด้วย

1. ด้านการเมือง (Political) การเมืองเป็นที่มาของนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่จะเชื่อมโยงไปถึงมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะนำมาใช้ ต้องศึกษาการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อนำมาพิจารณาว่าธุรกิจนั้น ได้รับผลกระทบอย่างไร โดยปัจจัยตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ เสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายของรัฐบาล นโยบายกีดกันทางการค้า ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการส่งเสริมการลงทุน

2. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) เศรษฐกิจเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงปริมาณการใช้ทรัพยากร และเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนกระบวนการทางธุรกิจทั้งภายในและระหว่างองค์การ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจย่อมส่งผลกระทบต่อธุรกิจ โดยจะต้องติดตามและคาดการณ์แนวโน้มทางด้านเศรษฐกิจในอนาคตว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด โดยปัจจัยตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ อัตราการแลกเปลี่ยน อัตราการออม รายได้ประชากร อัตราค่าจ้างแรงงาน และราคาสินค้า

3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural) สภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมีความแตกต่างและมีผลกระทบต่อท้องถิ่น แม้ว่าอาจมีความแตกต่างในท้องถิ่นเดียวกัน แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมเกิดขึ้น จะต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างละเอียด ปัจจัยที่เป็นตัวแปรทางด้านสังคมรวมถึงจำนวนประชากร อัตราการเจริญเติบโตของประชากร ขนาดของครอบครัว กลุ่มอาชีพ การกระจายของอายุประชากร คุณภาพชีวิต ระดับการศึกษา ค่านิยม พฤติกรรมการบริโภค ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถปรับตัวและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านเทคโนโลยี (Technology) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การธุรกิจหลายด้าน รวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการ ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีมีความหมายและผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การได้ในหลายด้าน โดยปัจจัยตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ ความก้าวหน้าในการสื่อสารและการขนส่ง ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การประมวลผลข้อมูลขององค์การ เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริโภค นวัตกรรมในการผลิต และเทคโนโลยีด้านพลังงาน

5. ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ (Ecological) การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศที่เข้าไปลงทุน โดยปัจจัยตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล สภาวะของสิ่งแวดล้อมและนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

6. ด้านกฎหมาย (Legal) ปัจจัยเกี่ยวกับกฎหมายที่ส่งผลต่อธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยส่วนมากมักจะส่งผลกับธุรกิจในลักษณะของข้อห้ามหรือข้อจำกัดบางอย่างในการทำธุรกิจ โดยปัจจัยตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ กฎหมายภาษีอากร กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายแรงงาน กฎหมายสิ่งแวดล้อม และกฎหมายลิขสิทธิ์

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พบว่า PESTEL Analysis นั้นเป็นเครื่องมือที่พัฒนามาจาก PEST Analysis โดยจะเพิ่มปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่วิเคราะห์ก่อนหน้านี้ 2 ปัจจัย ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ (Ecological) และ ด้านกฎหมาย (Legal) การวิเคราะห์ PESTEL Analysis ช่วยให้องค์กรหรือธุรกิจเข้าใจสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างลึกซึ้ง และช่วยในการวางกลยุทธ์ในการส่งออกที่เหมาะสมในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในความสามารถในการส่งออกสินค้า ซึ่งประกอบไปด้วย

ด้านการเมือง (Political) ความเสี่ยงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงนโยบายภาษี รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อมั่นของรัฐบาลสามารถมีผลต่อการส่งออก ควรประเมินความเสี่ยงเหล่านี้และวางแผนให้เหมาะสม

ด้านเศรษฐกิจ (Economic) การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน อัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงอาจมีผลต่อราคาสินค้าและค่าใช้จ่ายในกระบวนการส่งออก ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจสถานะเศรษฐกิจรวมของประเทศต้นทางและปลายทางจะมีผลต่ออุตสาหกรรมและสินค้าที่ส่งออก

ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural) ความเข้าใจถึงความต้องการและความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสังคมสามารถช่วยในการปรับการตลาดและสินค้าให้เหมาะสม

ด้านเทคโนโลยี (Technology) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความทันสมัยของเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตและการส่งออกสินค้ามีความสำคัญ เพื่อปรับปรุงความเป็นไปได้และคุณภาพของผลิตภัณฑ์

ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ (Ecological) ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เช่น การประมาณการผลกระทบของกิจกรรมการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อ

ด้านกฎหมาย (Legal) ข้อกำหนดและข้อบังคับการค้าระหว่างประเทศสามารถมีผลต่อการส่งออก ต้องระวังข้อกำหนดทางด้านภาษีที่อาจมีผลต่อการส่งออก

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (STEEP Analysis)

Bensoussan and Fleisher (2008) กล่าวว่า STEEP Analysis เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมองค์กรทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสังคม (Social) ด้านเทคโนโลยี (Technology)

ด้านเศรษฐกิจ (Economic) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) และสุดท้ายด้านการเมืองการปกครอง (Politic) ยังเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่น่าสนใจอีกวิธีหนึ่ง

Kirsty (2010) ได้กล่าวถึง STEEP Theory เป็นการนำปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เป็นไปของโลกมาใช้ในการดำเนินธุรกิจโดยใช้ให้เห็นว่าธุรกิจไม่สามารถดำเนินไปได้หากปราศจากการพิจารณาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยรอบ ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำพาธุรกิจไปสู่ความสามารถ

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พบว่า STEEP Analysis ช่วยให้ธุรกิจหรือองค์กรสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การส่งออกได้อย่างมีมาตรฐาน รวมถึงการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการให้ตรงกับความต้องการของตลาดและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจในระยะยาว การเตรียมการและการปรับปรุงตามข้อมูลที่ได้จาก STEEP Analysis จะสามารถช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกและลดความเสี่ยงในการดำเนินการธุรกิจระหว่างประเทศได้ ซึ่งประกอบไปด้วย

Social (สังคม) การศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค สามารถช่วยในการปรับแผนการส่งออกให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดนั้น ๆ

Technological (เทคโนโลยี) การเพิ่มเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาในกระบวนการผลิตหรือการบริการสามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดนานาชาติ และการติดตาม รวมถึงการปรับปรุงเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จะสามารถทำให้การส่งออกนั้นมีศักยภาพมากขึ้น

Economic (เศรษฐกิจ) การเข้าใจความเสี่ยงทางเศรษฐกิจในตลาดปลายทาง เช่น ความเสี่ยงในการแปลงสภาพเศรษฐกิจ สัญญาณการเงิน และอัตราแลกเปลี่ยน การสร้างกลยุทธ์การรับมือกับสถานการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวน

Environmental (สิ่งแวดล้อม) การปรับแผนการส่งออกให้เป็นไปในทิศทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความสำคัญของความมั่นคงยั่งยืนและการรับรู้จากกลุ่มผู้บริโภคที่ตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อม

Political (การเมือง) การเคลื่อนไหวทางการเมืองในตลาดปลายทาง โดยเฉพาะกฎหมายและนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อส่งออก การประมาณความเสี่ยงทางการเมืองและการพัฒนากลยุทธ์ในการรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลง

ความสำคัญของการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นกระบวนการสำคัญต่อการดำเนินกิจการหรือการวางแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกจะทำให้ธุรกิจทราบถึงโอกาสในการดำเนินงาน รวมถึงมองเห็นภัยคุกคามที่จะช่วยในการตัดสินใจหรือการกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้

Hitt, Ireland, and Hoskisson (2011) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรมีผลต่อความสามารถในการสร้างและค้นพบโอกาสขององค์กรอย่างมาก การใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมช่วยให้องค์กรมีความสะดวกสบายในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและการจัดหาทรัพยากร ตลอดจนช่วยในการระบุโอกาสในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในหลายด้าน

จิตติรัตน์ วิศาลเวทย์ (2540) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรมีผลกระทบต่อ การดำเนินงานขององค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยปัจจัยสภาพแวดล้อมเหล่านี้เป็นปัจจัยที่องค์กร ไม่สามารถควบคุมได้และต้องให้ความสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินเพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมที่องค์กร ไม่สามารถควบคุมได้

Akdogan and Cingoz (2012) กล่าวว่า การยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีบทบาทสำคัญ ในการกำหนดความสามารถและความยั่งยืนขององค์กร องค์กรทุกแห่งต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงนี้มักเกิดขึ้นในทุก ๆ ด้าน และด้วยความแข่งขันที่ รุนแรงและแรงกดดันที่สูงขึ้น องค์กรจำเป็นต้องมีความพร้อมในการรับมือกับความท้าทายและการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมภายนอกการยอมรับและปรับตัวตาม สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการที่องค์กรสามารถสร้างความสามารถและความยั่งยืนในระยะยาว องค์กรที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วจะสามารถเปลี่ยนความท้าทายเป็นโอกาส และประสบความสำเร็จในอนาคตได้มากขึ้น

อนิวัช แก้วจำนงค์ (2558) กล่าวว่า เหตุผลที่ผู้บริหารองค์กรให้ความสำคัญ กับการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกสามารถเป็นได้ทั้งโอกาสและอุปสรรคในการ ดำเนินงานของธุรกิจ (Opportunity and Threat) โดยโอกาส หมายถึง การดำเนินงานที่ได้รับผลในเชิง บวกหรือ ได้เปรียบในการดำเนินงาน ส่วนอุปสรรค หมายถึง การดำเนินงานด้วยความยากลำบาก หรือไม่สามารถดำเนินงานได้ ผู้บริหารต้องพิจารณาว่าธุรกิจต้องทำอะไรจึงจะใช้ประโยชน์จากโอกาส ที่ เกิดขึ้นและหาวิธีการในการหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้กับธุรกิจ

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมแต่ละปัจจัยอาจจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่เหมือนหรือ แตกต่างกันได้โดยธุรกิจหนึ่งอาจได้รับผลกระทบในเชิงบวกแต่อาจเป็นอุปสรรคกับธุรกิจอื่น ผู้บริหาร จึงต้อง จำแนกและวิเคราะห์ได้ว่าแต่ละปัจจัยจะมีผลต่อธุรกิจของตนแบบใดเพื่อการปรับตัวได้ทันทั่วทั้งที่

3. การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อความสามารถ และล้มเหลวของธุรกิจ เช่น สภาพเศรษฐกิจตกต่ำมีผลต่อผู้จัดส่งวัตถุดิบในการขึ้นราคาวัตถุดิบเมื่อธุรกิจ

ซื้อมาในราคาที่เพิ่มขึ้นย่อมส่งผลให้มีการขึ้นราคาสินค้าและอาจทำให้ลูกค้าซื้อสินค้าน้อยลงธุรกิจจึงต้องใช้การส่งเสริมการขายที่เข้มข้นเพื่อแข่งขันกับคู่แข่งทำให้เกิดความรุนแรงในการดำเนินธุรกิจ

ดังนั้น ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกจะเป็นข้อมูลสำคัญที่จะทำให้องค์การทางธุรกิจทราบได้ว่าธุรกิจการส่งออกควรเลือกที่จะดำเนินการอย่างไรหรือเลือกทำการจัดการอย่างไร รวมถึงระบุได้ว่าอุตสาหกรรมใดที่มีความสนใจความสามารถของธุรกิจในปัจจุบันจึงมีส่วนมาจากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ผู้บริหารจึงไม่อาจปฏิเสธหรือละเลยต้องเผื่อระวัง วิเคราะห์ และแยกแยะผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ได้เพื่อการตัดสินใจและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การดำเนินงานให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอกที่แปรเปลี่ยนไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปานทิพย์ ใจดี (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่งเสริมพัฒนาการการค้าส่งออกทุเรียนไปต่างประเทศ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ สมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์ Pearson Product Moment Correlation และการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Enter ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ ข้อเสนอแนะผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความ พบว่า ปัจจัยส่งเสริมพัฒนาการการค้าส่งออกที่มีผลต่อการค้าส่งออกทุเรียนไปต่างประเทศอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมสามารถอธิบายได้ร้อยละ 41.30 มีค่า $R^2 = 0.413$ และมีค่า $F = 60.753$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยส่งเสริมพัฒนาการการค้าส่งออกส่งผลต่อการค้าส่งออกทุเรียนมากที่สุดคือ ด้านกายภาพ รองลงมาคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและกฎหมาย และด้านสังคมและวัฒนธรรม

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกประกอบไปด้วย ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมาศึกษาเป็นตัวแปรต้นในกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบสอบถาม เรื่องปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก

2.3.1 ความหมายของความสามารถในการส่งออก ได้มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

ณัฐชนนภัสสร ไซรินทร์ (2564) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการส่งออกไว้ว่า ความพร้อมที่องค์กรหนึ่งจะดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ โดยนำสินค้าหรือบริการส่งออกไปยัง

ต่างประเทศ โดยมี 3 องค์ประกอบสำคัญที่กำหนด คือ ความพร้อมภายในองค์กร ความพร้อมในสินค้าและบริการ แรงกระตุ้นภายในองค์กร

ศักดิ์ดา ศิริภัทรโสภณ (2555) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการส่งออกไว้ว่า ความพร้อมในการปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่ตลาดเป้าหมายในต่างประเทศ

วัชรวรรณ แก้วรุ่งเรือง (2556) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการส่งออกไว้ว่า หนึ่งในตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ วัดได้จากมูลค่าการส่งออกในอุตสาหกรรมนั้น ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง

พรรณวดี เลิศลุมพลีพันธ์ (2561) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการส่งออกไว้ว่า ความสามารถในการแข่งขันกับประเทศผู้ส่งออก โดยสามารถรักษาสัดส่วนแบ่งตลาดและสามารถขยายตลาดได้เพิ่มขึ้น

พัชรินทร์ เหมรา (2558) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการส่งออกไว้ว่า ศักยภาพของผู้ประกอบการที่อาศัยทรัพยากรภายในประเทศ และทรัพยากรภายนอกในการแข่งขันเพื่อส่งออก

จากการสังเคราะห์ความหมายของความสามารถในการส่งออก ผู้วิจัยสรุปว่า ความสามารถในการส่งออก หมายถึง ผลลัพธ์จากกระบวนการที่กิจการได้ดำเนินงานไป แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการเงิน และด้านส่วนแบ่งการตลาดที่เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการส่งออก

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออก

ความสามารถในการส่งออกเป็นส่วนสำคัญของความสามารถทางการตลาดระหว่างประเทศ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถทำการส่งออกสินค้าหรือเข้าร่วมการส่งออกได้

1) ความสามารถของตัวผลิตภัณฑ์ การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณภาพและความเหมาะสมสำหรับตลาดนานาชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งออก

2) ความสามารถด้านราคา การกำหนดราคาที่แข่งขันและเหมาะสมสำหรับตลาดนานาชาติ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ การสร้างความรู้และการเชื่อมโยงกับลูกค้าและพันธมิตรทางธุรกิจในประเทศเพื่อสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจในตลาดนานาชาติ

4) ความสามารถในการจำแนกแจกจ่ายผลิตภัณฑ์ การจัดส่งและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือบริการให้ถึงตลาดในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและตรงเวลา

ด้วยองค์ประกอบทั้งหมดนี้ องค์กรสามารถเข้าร่วมการส่งออกสินค้าและสร้างโอกาสในการต่อยอดธุรกิจได้ในตลาดนานาชาติอย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จ

Sousa (2004) กล่าวว่า ตัวชี้วัดความสามารถในการส่งออกนั้น มี 2 รูปแบบ ได้แก่ ตัวชี้วัดที่วัดความส่งออกในด้านนามธรรมหรือตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ทางการเงิน (Subjective) และตัวชี้วัดทางด้านรูปธรรมหรือเป็นตัววัดทางด้านที่เป็นตัวเงิน

Leonidou, Katsikeas and Samieec (2002) กล่าวว่า การพิจารณาความสามารถในการส่งออกตัววัดทางด้านที่เป็นรูปธรรมหรือเป็นตัวเงินเป็นข้อมูลสำคัญในการประเมินประสิทธิภาพและความสามารถในการส่งออกสินค้าหรือบริการขององค์กร โดยตัววัดทางด้านนี้รวมถึง สัดส่วนการส่งออกของยอดขาย ความเข้มข้นของการส่งออก การเติบโตของยอดขายในการส่งออก ระดับกำไรจากการส่งออก ปริมาณยอดขายในการส่งออก ส่วนแบ่งกำไรจากการส่งออก การพิจารณาข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้องค์กรสามารถปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ในการส่งออกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันในตลาดนานาชาติได้มากขึ้น และช่วยให้องค์กรมีความสามารถในการเสนอสินค้าหรือบริการของตนให้กับตลาดโลกได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความสามารถในการปรับตัวของส่วนประสมทางการตลาด

1. ความสามารถของตัวผลิตภัณฑ์ (Product Capabilities) การพิจารณาจากจุดแข็งของตัวผลิตภัณฑ์ เช่น เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของผลิตภัณฑ์ คุณภาพ และการออกแบบของตัวสินค้า สิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดโลกและการปรับตัวของผลิตภัณฑ์ การให้หลักประกันก่อนและหลังการขาย ความสามารถของตัวผลิตภัณฑ์ หรือลักษณะของตัวผลิตภัณฑ์ การพิจารณาความสามารถในการส่งออกของผลิตภัณฑ์และช่วยกำหนดว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีโอกาสสำเร็จในตลาดระหว่างประเทศอย่างไร และสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ในลักษณะใด การทำความเข้าใจและการนำเสนอข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดโลกอย่างประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน Aaby and Slater (1989) กล่าวว่า ลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ มีความสำคัญต่อความสามารถในการส่งออก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มี ลักษณะเป็นสากล มีงานวิจัยรองรับ มีมาตรฐานสากล ของผลิตภัณฑ์รองรับ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะ เฉพาะที่โดดเด่นไม่เหมือนใคร จะเป็นที่ต้องการของ ผู้บริโภคมากกว่าผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในประเทศนั้น ๆ

2. ความสามารถด้านราคา (Pricing Capability) พิจารณาการปรับตัวของราคาที่เสนอให้ในราคาที่ต่ำ เช่น ใช้กลยุทธ์การตั้งราคาเพื่อแทรกเข้าไปในตลาด ตั้งราคาตามระดับความสำคัญ

3. ความสามารถด้านช่องทางการจำหน่าย (Distribution Capability) พิจารณาจากช่องทางในการจำหน่ายของหน่วยธุรกิจ เช่น ช่องทางการ จำหน่ายโดยตรง ช่องทางการกำหนดโดยให้สมาชิกช่วยเหลือหรือการใช้ช่องทางอื่น ๆ เช่น สมาชิก การปรับช่องทางการจำหน่ายสินค้า การปรับเวลาการส่งมอบสินค้า เป็นต้น ความสามารถในการจำแนก แจกจ่ายผลิตภัณฑ์ มีงานวิจัยพิจารณาลักษณะการบริหารจัดการ ส่งผลทางบวกต่อความสามารถในการ ส่งออก ซึ่งการบริหารจัดการอยู่ภายใต้

การควบคุมขององค์กรและผู้บริหาร ดังนั้น ลักษณะการบริหาร จัดการขึ้นอยู่กับ ลักษณะทัศนคติของ ผู้ประกอบการ ทักษะ พฤติกรรม และความรับผิดชอบในการบริหาร จัดการการส่งออก ซึ่งลักษณะการ บริหารจัดการเป็น หนึ่งในปัจจัยหลักของความสามารถในการส่งออก Aaby and Slater (1989), Zou and Stan (1998); Cavusgil and Zou (1994) กล่าวว่า หน่วยธุรกิจที่มีความรับผิดชอบและการ จัดการสูงจะมีความสามารถในการวางกลยุทธ์การตลาดส่งออกที่ช่วยสร้างความสามารถในการส่งออก สูง เพื่อให้บรรลุความสามารถดังกล่าว หน่วยธุรกิจที่มีความสามารถในการส่งออกสูงนั้นจะต้องพิจารณา ปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การมีประสบการณ์ในการส่งออก ความสามารถในการด้านภาษาต่างประเทศ ระดับการศึกษาและทักษะของผู้บริหารระดับสูง ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อ ความสามารถในการส่งออก และการปรับตัวของตลาด เพื่อให้สามารถเติบโตและประสบความสำเร็จในการส่งออกได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

4. ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ (Promotion Capability) พิจารณาจากการส่งเสริม การขายโดยบุคคล ปรับการส่งเสริมการขายโดยบุคคล ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ ลักษณะการ รับรู้ ข้อมูลที่ก่อให้เกิดการได้เปรียบการแข่งขัน เช่น การรับรู้การจัดการที่นำไปสู่ความได้เปรียบใน การส่งออก การรับรู้อุปสรรคขัดขวางการส่งออก การกำหนดเป้าหมายการส่งออก การกำหนดเป้าหมาย ลูกค้า ลักษณะตลาด ทัศนคติในการบริหารจัดการ

Chetty and Hamilton (1993), Koed Madsen (1989), Katsikea and Skarmeas (2003) กล่าวว่า ความสามารถของหน่วยธุรกิจในการส่งออกสินค้าและกลยุทธ์การตลาดส่งออกมีผลบวกต่อ ความสามารถในการส่งออกและการวางแผนการส่งออกได้ ดังนี้

- 1) ความสามารถของหน่วยธุรกิจ หน่วยธุรกิจที่มีความสามารถในการผลิตสินค้า หรือบริการที่มีคุณภาพและความแตกต่างจากคู่แข่งในตลาดนานาชาติจะมีโอกาสส่งออกได้มากขึ้น
- 2) ปัจจัยทางกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์การตลาดส่งออกที่เหมาะสมและ เชื่อมโยงกับความสามารถของหน่วยธุรกิจ เช่น การเลือกตลาดเป้าหมายและการปรับผลิตภัณฑ์ ให้เหมาะกับตลาดนั้น
- 3) กลยุทธ์การกำกับพฤติกรรม การปฏิบัติตามกลยุทธ์เกี่ยวกับมาตรฐาน และข้อกำหนดของตลาดนานาชาติ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของหน่วยธุรกิจปรับ เข้ากับมาตรฐานเหล่านั้น
- 4) ยอดการส่งออก การเพิ่มยอดการส่งออกสินค้าหรือบริการช่วยให้หน่วยธุรกิจ มีโอกาสเติบโตและมีรายได้มากขึ้นในตลาดนานาชาติ

5) ลักษณะผู้จัดการส่งออก ผู้บริหารหรือทีมบริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการส่งออกและเข้าใจและสามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการให้กับตลาดนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) ทักษะและพฤติกรรมของผู้จัดการการส่งออก ทักษะที่เชื่อมั่นในความสามารถของการส่งออกและพฤติกรรมของผู้จัดการที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าต่างประเทศมีผลในการสร้างฐานลูกค้าที่คงทนในระยะยาว

7) ระดับความรู้ทางการตลาดส่งออก การมีความรู้และเข้าใจถึงกระบวนการตลาดส่งออกและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นประสิทธิภาพในการวางแผนและปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดส่งออกในทางปฏิบัติถ้าหน่วยธุรกิจมีระดับความรู้ทางการตลาดส่งออกสูง จะช่วยให้หน่วยธุรกิจสามารถตอบสนองตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและวางแผนการส่งออกได้ดีกว่าหน่วยธุรกิจที่มีระดับความรู้ทางการตลาดส่งออกอยู่ในระดับต่ำ โดยความรู้ทางการตลาดส่งออกนั้น เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความสามารถในการเข้าสู่ตลาดนานาชาติอย่างสำเร็จและยั่งยืน

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวชี้วัดปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกประกอบไปด้วย ตัวแปรด้านการเงิน และตัวแปรด้านส่วนแบ่งทางการตลาด ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมาศึกษาเป็นตัวแปรตามในกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบสอบถาม เรื่องปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2557) กล่าวว่า การค้าการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) หมายถึงการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ระหว่างประเทศ ซึ่งการค้าระหว่างประเทศประกอบด้วย การส่งออก (Export) และการนำเข้า (Import) สิ่งที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการขึ้นก็คือ ความแตกต่างของผลิตภาพการผลิต ความอุดมสมบูรณ์ ของปัจจัยการผลิต (Factor Endowment) และต้นทุนการผลิต เนื่องจากในแต่ละประเทศมีทรัพยากร ที่แตกต่างกัน รวมทั้งในส่วน ของความเอื้ออำนวยของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศ รวมทั้งระดับของเทคโนโลยี เช่น ความรู้ ในวิทยาการใหม่ ๆ นำไปสู่การใช้ทรัพยากรทุนที่แตกต่างกันออกไประหว่างประเทศเกิดขึ้นได้เพราะ ความได้เปรียบโดยเด็ดขาด หรือความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (Absolute Advantage)

กล่าวคือ ประเทศที่สามารถผลิตสินค้าและบริการได้ด้วยต้นทุนที่ถูกกว่า ก็จะส่งออกสินค้าและบริการชนิดนั้น และขณะเดียวกันก็จะนำเข้าสินค้าและบริการที่ผลิตภายในประเทศ แล้วมีต้นทุนการผลิตสูง ต่อมาเมื่อมีการส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการหลายชนิดมากขึ้น

จึงได้นำเอาหลักการของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเมื่อเทียบกับประเทศอื่น (Comparative Advantage) มาใช้ในการวิเคราะห์โดยพิจารณาด้านการผลิต หากจะต้องผลิตสินค้าและบริการใดเพิ่มมากขึ้นหนึ่งหน่วย ซึ่งต้องลดโอกาสในการผลิตสินค้าและบริการอีกชนิดลง การกระทำดังกล่าวจะก่อให้เกิดค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) จึงควรจะนำเข้าสินค้าและบริการจากต่างประเทศ หากสินค้าและบริการนั้นมีราคาต่ำกว่าค่าเสียโอกาสที่จะต้องผลิตขึ้นเองภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศที่นำเข้าก็สามารถผลิตสินค้าและบริการอื่นที่มีความได้เปรียบกว่าและส่งออก ซึ่งหลักเกณฑ์นี้จะทำให้แต่ละประเทศเกิดความชำนาญเฉพาะด้าน (Specialization)

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศข้างต้นมุ่งอธิบายอีกว่า เหตุใดจึงมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าและบริการระหว่างประเทศต่าง ๆ และเมื่อมีการซื้อขายกันแล้ว ราคาและปริมาณที่ซื้อขายกันจะสูงต่ำและมากน้อยเพียงใด จากลักษณะดังกล่าวจะเห็นว่าทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศเน้นการอธิบายสถานการณ์ ทางด้านอุปสงค์และอุปทานสำหรับสินค้าและบริการที่จะแลกเปลี่ยนกัน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่ามีปัจจัย อะไรบ้างที่มีความสำคัญในการกำหนดอุปสงค์และอุปทาน

ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage)

David Ricardo (1817) กล่าวว่า การค้าระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับว่าประเทศนั้นมีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์เสมอไป แต่จะขึ้นอยู่กับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ถึงแม้ประเทศหนึ่งจะมีความเสียเปรียบโดยสมบูรณ์กว่าอีกประเทศหนึ่งในสินค้า 2 ชนิดก็ตาม การค้าระหว่างประเทศจะเกิดขึ้นได้โดยประเทศนั้นเลือกผลิตสินค้าที่ตนเสียเปรียบน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสินค้าอีกชนิดหนึ่ง และประเทศที่มีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ในสินค้าทั้ง 2 ชนิด ก็จะเลือกผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบมากที่สุดเมื่อเทียบกับสินค้าอีกชนิดหนึ่ง

ดังนั้น ตามกฎของการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจะใช้ต้นทุนโดยเปรียบเทียบเป็นตัวอธิบายการค้าระหว่างประเทศ ถ้าต้นทุนโดยเปรียบเทียบของสินค้า 2 ชนิดใน 2 ประเทศแตกต่างกัน การค้าระหว่างประเทศจะเกิดขึ้น โดยแต่ละประเทศจะเลือกผลิตและส่งออกสินค้าที่ตนสามารถผลิตโดยเสียต้นทุนเปรียบเทียบต่ำกว่าสินค้าอีกชนิดหนึ่ง และใช้อธิบายสาเหตุของธุรกิจการค้าระหว่างประเทศจนทุกการการค้าระหว่างประเทศมีผลทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นทำให้การใช้ทรัพยากรคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจะมีประสิทธิผลเต็มที่ภายใต้ข้อสมมติฐานของการใช้ความชำนาญเฉพาะดังต่อไปนี้

1. การว่าจ้างแรงงานเต็มที่ไม่มี การว่างงาน ซึ่งแสดงถึงการใช้ทรัพยากรเต็มที่ ถ้ามีการว่างงานเกิดขึ้นจะมีการลดการนำเข้าลง เพื่อให้แรงงานที่ว่างงานอยู่ได้รับการว่าจ้างให้ทำการผลิตสินค้าทดแทนการนำเข้า

2. การมุ่งวัตถุประสงค์ของประเทศ บางครั้งไม่ได้ต้องการกำไรสูงสุดหรือวัตถุประสงค์เชิงเศรษฐกิจเสมอไป นอกจากนั้นรัฐบาลได้เล็งเห็นว่า การเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในสินค้าเฉพาะอย่างมี

ความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการขึ้นลงของราคาผลิตภัณฑ์นั้น จึงควรผลิตสินค้าที่ตนไม่ได้เปรียบด้วยเพื่อกระจายความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

3. การแบ่งปันส่วนผลได้ ในการค้าระหว่างประเทศมักถูกพิจารณาโดยใช้ทฤษฎีความได้เปรียบเปรียบเทียบระหว่างประเทศที่มีความชำนาญและสิ่งที่ทำได้ดีในสาขาการผลิตที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปมีความเชื่อว่าการแบ่งปันประโยชน์นี้สามารถนำมาเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศได้ โดยไม่จำเป็นต้องคิดเสียเปรียบหรือเสียความได้เปรียบตามที่กล่าวกันว่าถ้าประเทศคู่ค้าได้รับกำไรมาก จะทำให้ประเทศตนเสียเปรียบ นั่นหมายความว่าความร่วมมือในการการค้าสามารถสร้างความเป็นไปได้สูงสุดสำหรับทุกส่วนหนึ่งของระบบ นั่นคือ การแบ่งปันผลได้และการทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงกันระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยรวม เพื่อให้ทั้งสองประเทศมีประโยชน์จากการการค้านี้ ไม่ใช่เพียงฝ่ายใดเสียเปรียบเท่านั้น

4. การคิดค่าขนส่ง ไม่ได้เกี่ยวข้องกับระยะทางเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้าและบริบททางเศรษฐกิจ การคำนวณค่าขนส่งที่เหมาะสมต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เช่น น้ำหนักของสินค้า ประเภทของขนส่ง (เช่น ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ) ระยะทางจริงที่ต้องเดินทาง และความสมบูรณ์ของสินค้า เพื่อคำนวณค่าขนส่งให้เหมาะสมและคุ้มค่ากับการขนส่งนั้น ๆ การค่าขนส่งที่สูงเกินไปอาจทำให้การค้าระหว่างประเทศไม่เป็นไปตามปกติ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความไม่คุ้มค่าและเสียเปรียบต่อฝ่ายผู้ซื้อในประเทศผู้รับสินค้า ในกรณีที่ค่าขนส่งรวมถึงค่าสินค้าสูงกว่าต้นทุนที่ประเทศผู้รับสินค้าสามารถผลิตเองนี้อาจส่งผลให้ประเทศผู้รับสินค้าเลือกที่จะผลิตเองแทนการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งอาจทำให้ทางการค้าระหว่างประเทศลดลง

5. การเคลื่อนย้ายทรัพยากร ทฤษฎีการค้าทั้งทฤษฎีความได้เปรียบสมบูรณ์และทฤษฎีความได้เปรียบเปรียบเทียบ มีสมมติฐานว่าทรัพยากรสามารถถูกเคลื่อนย้ายอย่างอิสระภายในประเทศ แต่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายอย่างอิสระออกนอกประเทศได้ เช่น คนงานจากอุตสาหกรรมหนึ่ง จะไม่สามารถเปลี่ยนประเภทของงานที่ทำหรือสามารถโยกย้ายไปพื้นที่ห่างไกลได้อย่างง่ายดาย แต่ในความเป็นจริงคนงานจากประเทศหนึ่งสามารถจะเดินทางไปทำงานในอีกประเทศหนึ่งได้

6. การบริการ ทฤษฎีการค้าทั้งสองกล่าวถึงสินค้ามากกว่าบริการ แต่ธุรกิจการบริการระหว่างประเทศได้ทวีเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วและโดยความเป็นจริงแล้วทฤษฎีการค้าทั้งสองนี้ใช้กับการบริการได้ดีเช่นกัน

แนวคิดนี้ต่อยอดมาจากทฤษฎีของ อัดัม สมิธ โดยมีหลักว่า ประเทศหนึ่งไม่ควรที่จะผลิตสินค้าทุกชนิดที่ตนผลิตได้ดีกว่าประเทศอื่น แต่ควรจะผลิตสินค้าที่ตนผลิตได้ดีที่สุด สำหรับประเทศที่มีความสามารถในการผลิตต่ำ ก็ไม่ควรที่จะหยุดผลิตสินค้าทุกชนิด แต่ควรหยุดผลิตสิ่งที่ตนมีความสามารถในการผลิตต่ำสุด

โดยสรุปแล้ว ทฤษฎีความได้เปรียบเน้นการเลือกผลิตสินค้าที่ประเทศมีความได้เปรียบในการผลิตมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพในการผลิต แม้ว่าประเทศนั้นจะไม่สามารถผลิตสินค้าทุกอย่างในระดับที่มีความได้เปรียบที่สุด การปฏิบัติตามทฤษฎีนี้จะช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกสินค้าที่ประเทศมีความได้เปรียบอย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าที่แข็งแกร่งระหว่างประเทศ โดยประสิทธิภาพในการผลิตและการเลือกสินค้าที่มีความได้เปรียบมีบทบาทสำคัญในความสามารถของการส่งออกและการค้าระหว่างประเทศของประเทศแต่ละแห่งในระบบเศรษฐกิจโลก นี่เป็นหลักการที่สำคัญในการเปิดประเทศเข้าสู่การค้าระหว่างประเทศและเสนอแนวทางสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจโลกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีความได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (Absolute Advantage)

Adam Smith (1976) กล่าวว่า ความได้เปรียบและความชำนาญในการผลิตสินค้าหนึ่ง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการผลิตและค้าสินค้านี้ระหว่างประเทศ การให้แต่ละประเทศผลิตสินค้าที่ตนมีความชำนาญและประสิทธิภาพสูงสุดอาจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพรวมในระดับโลก แต่ยังคงขึ้นอยู่กับบริบทและข้อจำกัดของแต่ละประเทศด้วย ดังนั้น การตัดสินใจในการผลิตและค้าสินค้าควรพิจารณาหลายปัจจัย เช่น ความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรและวัตถุดิบที่จำเป็น ความสามารถในการจัดหาแรงงานที่มีคุณภาพ ความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐาน และการตลาดสำหรับสินค้าเหล่านั้น โดยการค้าสินค้านี้ระหว่างประเทศจะเสริมสร้างความประสงค์ให้แต่ละประเทศเลือกผลิตสินค้าที่มีความชำนาญและประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยสร้างสถานการณ์ที่ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าที่ดีที่สุดและราคาที่เหมาะสมในตลาดโลก ทั้งนี้ การเปิดตลาดและการค้าสินค้านี้ระหว่างประเทศจำเป็นต้องเกิดขึ้นในบริบทของการเสรีแลกเปลี่ยนและการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เหมาะสมเพื่อให้ผลลัพธ์รวมที่สูงที่สุดในระดับโลกสามารถเกิดขึ้นได้

ในส่วนทฤษฎีการแบ่งงาน (Division of Labor) เป็นหลักการที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมความได้เปรียบในการผลิตและการแข่งขันระหว่างประเทศ ความเชี่ยวชาญเฉพาะในการผลิตสินค้าหรือให้บริการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเกิดขึ้นจากบางสาเหตุที่สรุปได้ ดังนี้

1) การทำงานที่ซ้ำ ๆ เมื่อแรงงานทำงานที่เหมือนหรือคล้ายกันอย่างต่อเนื่อง ความชำนาญในงานนั้น ๆ จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผ่านประสบการณ์และฝึกฝน นี่คือการที่ความเชี่ยวชาญเฉพาะในงานบางอย่างที่ต้องทำซ้ำในระยะเวลาอันยาวนาน

2) การเลือกทำงาน เมื่อแรงงานเลือกทำงานในสายอาชีพหนึ่งแล้วไม่เสียเวลาในการสลับงานไปทำในสายงานอื่น ๆ ทำให้สามารถสร้างความชำนาญในงานนั้นได้

3) การพัฒนาเทคโนโลยี: การผลิตอย่างต่อเนื่องที่คล้ายกันเป็นเวลานานจะเป็นแรงจูงใจให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต

การแบ่งงานที่สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะเป็นหนึ่งในแรงจูงใจที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพและราคาที่แข่งขันในตลาดโลก ทั้งนี้ การแบ่งงานยังเป็นหลักการที่ช่วยเพิ่มผลผลิตรวมและควมมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในแต่ละประเทศและระดับโลกยิ่งขึ้นความเชี่ยวชาญเฉพาะของแต่ละประเทศจะก่อให้เกิดความได้เปรียบ (Advantage) ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. ความได้เปรียบตามธรรมชาติ (Natural Advantage) เป็นประโยชน์ที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศทรัพยากรธรรมชาติหรือแรงงานที่มีอยู่อย่างล้น เช่น ประเทศญี่ปุ่นเป็นชาติที่มีการทำประมงทางทะเลมากที่สุดในโลก ประเทศศรีลังกามีภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการปลูกชาในขณะที่ประเทศไทยมีภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการปลูกข้าว ดังนั้น ศรีลังกาควรปลูกชาส่งขายให้ไทยและซื้อข้าวจากไทย ส่วนไทยควรปลูกข้าวส่งขายให้ศรีลังกาและซื้อชาจากศรีลังกา ในความได้เปรียบตามธรรมชาตินี้ ไม่มีประเทศใดสามารถมีทรัพยากรทุกอย่างครบถ้วนจนไม่ต้องซื้อหาจากผู้อื่น ประเทศใดมีทรัพยากรเหลือล้นมากมายก็จะส่งออกไปขายแก่ประเทศที่ขาดแคลน นอกจากนั้นการแปรรูปทรัพยากรที่มีให้อยู่ในลักษณะที่เกิดมูลค่าเพิ่มก็จะยิ่งช่วยให้เกิดความได้เปรียบมากยิ่งขึ้น และลดต้นทุนการขนส่งให้มีสัดส่วนต่อต้นทุนสินค้าน้อยลง เช่น การส่งออกปูทะเลจะได้ราคาปูต่อกิโลกรัมต่ำกว่าราคาเนื้อปูต้มแกะเปลือกแล้วเพราะเนื้อปูที่แกะแล้วจะมีน้ำหนักเบากว่าปูทั้งเปลือกซึ่งจะทำให้ค่าขนส่งลดลงอีกด้วย

2. ความได้เปรียบที่ต้องสร้างขึ้น (Acquired Advantage) เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการประดิษฐ์ ดัดแปลง พัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีและความชำนาญ ซึ่งในปัจจุบันความได้เปรียบจากการเรียนรู้จะมีประโยชน์มากกว่าความได้เปรียบตามธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากมูลค่าการค้าสินค้าอุตสาหกรรมจะสูงกว่ามูลค่าการค้าสินค้าเกษตรกรรม ความได้เปรียบจากการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาความได้เปรียบตามธรรมชาติ เช่น ประเทศเดนมาร์คเป็นผู้ส่งออกภาชนะเงิน แม้ว่าเดนมาร์คเองจะไม่มีเหมืองแร่เงินในประเทศ แต่มีเทคโนโลยีและความชำนาญในการขึ้นรูปภาชนะหรือประเทศญี่ปุ่นนำเข้าแร่เหล็กและถ่านหินแล้วใช้กระบวนการผลิตที่ประหยัดแรงงานและวัตถุดิบผลิตเหล็กกล้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ การพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วทำให้สภาวะความได้เปรียบจากการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปเพราะความก้าวหน้าของวิทยาการสามารถสร้างสินค้าใหม่ที่ใช้ทดแทนสินค้าเก่าได้และมีคุณภาพดีกว่าอีกด้วย เช่น การประดิษฐ์ใยสังเคราะห์สามารถแทนที่การผลิตใยฝ้ายและใยธรรมชาติ ความได้เปรียบจากการเรียนรู้จะบังเกิดขึ้นและพัฒนาได้ต่อเมื่อประเทศนั้นมีวิทยาการและบุคลากร ตลอดจนงบประมาณในการวิจัยพัฒนาซึ่งมักจะเป็นประเทศที่เจริญแล้ว

หรือประเทศอุตสาหกรรมใหม่เป็นส่วนใหญ่การที่แต่ละประเทศใช้ความชำนาญของตนผลิตเฉพาะสิ่งที่ตนเองถนัด แล้วนำไปค้าขายระหว่างประเทศจะก่อให้เกิดผลได้รวมของโลกที่สูงขึ้น ประสิทธิภาพรวมของโลกก็เพิ่มขึ้นและทั้งสองประเทศจะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่าการที่ต่างฝ่ายต่างผลิตสินค้าใช้เอง

นอกจากนี้ทฤษฎีความได้เปรียบสมบูรณ์ยังกล่าวถึงขนาดของประเทศซึ่งมีผลต่อชนิดและปริมาณของสินค้าที่จะทำการค้าขายกัน ขนาดของประเทศที่แตกต่างกันจะมีผลต่อบ้างจี้ดังต่อไปนี้

1. ความหลากหลายของทรัพยากร ประเทศใหญ่มักมีทรัพยากรหลายชนิดกระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ ในประเทศจนแถบจะสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งหมด เช่น ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศเหล่านี้มักนำเข้าปริมาณที่น้อยเพราะมีทุกอย่างเอง แต่ก็ไม่สามารถส่งออกได้มากเพราะนำทรัพยากรมาใช้เองภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่

2. ค่าขนส่ง ประเทศใหญ่และประเทศเล็กได้รับผลกระทบจากค่าขนส่งแตกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วค่าขนส่งจะแปรตามระยะทาง ประเทศใหญ่มักจะทำการค้าขายกับแหล่งตลาดที่อยู่ใกล้ ทำให้มีค่าขนส่งสูงส่งผลให้ราคาสินค้าสูงไปด้วย แต่ประเทศเล็กมักจะทำการค้าขายกับแหล่งตลาดที่อยู่ไกลจึงทำให้ค่าขนส่งต่ำ และมีผลให้ราคาสินค้าก็ต่ำไปด้วย

3. ขนาดของเศรษฐกิจ ขนาดของประเทศไม่ได้บ่งบอกถึงความมั่งคั่งเสมอไป ความร่ำรวยของประเทศจะวัดได้จากขนาดของเศรษฐกิจและรายได้ประชาชาติของคนที่สูง จึงควรมีการผลิตสินค้าในปริมาณมากอย่างต่อเนื่องด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เพื่อใช้อุปโภคบริโภคภายในประเทศและเพียงพอต่อการส่งออกด้วยและเนื่องจากการวิจัยและพัฒนาของเทคโนโลยีจะมีต้นทุนคงที่ที่สูง ประเทศเล็กจึงจำเป็นต้องทำการส่งออกเพื่อระบายสินค้าที่ต้องผลิตจำนวนมากตามหลักขนาดการผลิตที่ประหยัด

โดยสรุปแล้ว ประเทศเล็กจะมีโอกาสในการค้าขายระหว่างประเทศมากกว่าประเทศขนาดใหญ่ และมักมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศมากกว่าประเทศใหญ่ที่มีขนาดตลาดภายในประเทศใหญ่อยู่แล้วในด้านการใช้ทรัพยากร ประเทศเล็กต้องพยายามใช้ทรัพยากรในทางที่ตนได้เปรียบให้เกิดประโยชน์สูงสุดยิ่งกว่าประเทศใหญ่ จึงจะเกิดความได้เปรียบสมบูรณ์

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศสมัยใหม่

Heckscher and Ohlin (1933) กล่าวว่า ความแตกต่างกันของปัจจัยการผลิตเริ่มต้นที่แต่ละประเทศมีอยู่และราคาปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศ ทฤษฎีที่ความแตกต่างของปัจจัยการผลิตเริ่มต้นและราคาปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการรู้สึความได้เปรียบและการค้าระหว่างประเทศ การพยากรณ์ทิศทางการค้าและผลของการค้าระหว่างประเทศจะถูกส่งผ่านการเปรียบเทียบแบบจำลอง 2 ประเทศและ 2 ปัจจัยการผลิต คือ ทุน (Capital) และแรงงาน (Labor) โดยประเทศแต่ละประเทศจะมีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าที่ใช้ปัจจัยการผลิตอย่างไม่เท่าเทียมกัน

โดยที่ประเทศที่มีความสมบูรณ์ของปัจจัยการผลิตแตกต่างกัน ประเทศที่มีแรงงานมากจะเน้นการผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้แรงงานเป็นหลัก (Labor Intensive Goods) เนื่องจากมีแรงงานมากพร้อมที่จะนำไปใช้ในการผลิต ประเทศที่มีปัจจัยการผลิตที่ใช้ทุนมากก็จะเน้นการผลิตและส่งออกสินค้าที่ใช้ทุนเป็นปัจจัยหลัก (Capital Intensive Goods) เนื่องจากมีทุนมากพร้อมที่จะลงทุนในการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยี

วินัส ฤาชัย (2546) กล่าวว่า จะเห็นได้ว่าทฤษฎีของเฮกเซอร์-โอห์ลีน ทำให้การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีความเหมาะสมใน การใช้เป็นนโยบายการพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมของประเทศมากยิ่งขึ้นเนื่องจากเป็นแนวคิดที่อธิบายอย่างชัดเจนว่า ประเทศใดควรจะผลิตสินค้าอะไรเพื่อการส่งออกโดยพิจารณาจากปัจจัยการผลิตที่มีอยู่มากในประเทศ

ทางด้านอุปทานและอุปสงค์สาระสำคัญของทฤษฎีเฮกเซอร์-โอห์ลีนก็คือความแตกต่างของการมีทรัพยากรของประเทศคู่ค้าจะ เป็นตัวกำหนดความได้เปรียบ ประเทศที่มีทรัพยากรอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสัดส่วนที่มากจะได้เปรียบในการผลิตสินค้าที่เน้น การใช้ทรัพยากรนั้น ข้อสมมติของทฤษฎีเฮกเซอร์-โอห์ลีน มีหลายประการ ข้อสมมติที่สำคัญ ได้แก่ การที่ประเทศมีความแตกต่างของการมีทรัพยากรแต่มีสภาพอุปสงค์ที่เหมือนกัน ในกรณีที่มีอุปทานเหมือนกันความแตกต่างทางด้านอุปสงค์ของสินค้า ซึ่งแสดงได้ด้วยเส้นความพอใจเท่ากันที่แตกต่างกันอาจก่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศเกิดจากความ แตกต่างทางด้านอุปทาน สินค้าที่เน้นทางด้านการใช้ปัจจัยแรงงานผลิตได้มากในประเทศที่มีปัจจัยแรงงานมาก สินค้าที่เน้นการใช้ปัจจัยทุนผลิตได้มากในประเทศที่มีปัจจัยทุนมาก การมีปัจจัยในสัดส่วนที่แตกต่างกันทำให้มีเส้น Contract Curve และเส้นเป็นไปได้ในการผลิตแตกต่างกัน ณ จุดดุลยภาพการค้า อัตราการทดแทนการบริโภค Marginal rate of substitution หรือ MRS เท่ากับอัตราการทดแทนการผลิต Marginal rate of transformation หรือ MRT และเท่ากับอัตราการค้า PX/PY การค้าระหว่างประเทศเกิดจากความแตกต่างทางด้านอุปสงค์ ความแตกต่างทางด้านอุปสงค์สามารถอธิบายได้ด้วยความ แตกต่างในลักษณะของเส้นความพอใจเท่ากันของสังคม

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศสมัยใหม่ของเฮกเซอร์-โอห์ลีน (Heckscher-Ohlin Theory) สอดคล้องกับหลักการที่กล่าวว่าประเทศควรส่งออกสินค้าที่มีปัจจัยการผลิตมาก และนำเข้าสินค้าที่มีปัจจัยการผลิตน้อย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดในการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ

การส่งออกสินค้าที่มีปัจจัยผลิตมากในประเทศจะเสริมการสร้างความสามารถในการส่งออกเนื่องจากประเทศนั้นมีทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมสำหรับการผลิตสินค้านั้น นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างรายได้และสร้างงานให้แก่คนในประเทศนั้น ๆ และทำให้เศรษฐกิจของประเทศนั้นเติบโต

อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าที่มีปัจจัยการผลิตมากในประเทศอาจจะส่งผลต่อการเข้าถึงประเทศอื่น ๆ ในการค้าระหว่างประเทศ แต่ถ้าประเทศสามารถผลิตสินค้าที่มีปัจจัยการผลิตน้อยในประเทศด้วยราคาที่เป็นไปได้และมีคุณภาพดี จะช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกสินค้านั้น ๆ ไปยังตลาดนานาประเทศ ซึ่งอาจส่งผลให้ประเทศนั้น มีความสามารถในการส่งออกเพิ่มมากขึ้นในระยะยาว

2.5 แนวคิดเขตการค้าเสรี

เขตการค้าเสรีซึ่งสนับสนุนนโยบายการค้าเสรี มีรากฐานมาจาก ทฤษฎีการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (The Theory of Comparative Advantage) ของ David Ricardo ที่เสนอว่า “แต่ละประเทศควรจะเลือกการผลิตสินค้าที่ตนมีประสิทธิภาพการผลิตสูงและหรือต้นทุนการผลิตได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุด แล้วนำสินค้าที่ผลิตได้นั้นไปแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ประเทศอื่นมีประสิทธิภาพสูงและหรือต้นทุนการผลิตได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศหนึ่งจะเสียเปรียบอีกประเทศหนึ่งในการผลิตสินค้าทุกชนิดก็ตาม ประเทศทั้งสองก็ควรจะทำการค้าต่อกันได้ โดยแต่ละประเทศจะเลือกผลิตเฉพาะสินค้าที่ได้เปรียบมากที่สุดหรือเสียเปรียบน้อยที่สุดเมื่อเปรียบกับสินค้านั้นแล้ว แล้วนำมาแลกเปลี่ยนสินค้าที่ผลิตขึ้นกับอีกประเทศหนึ่ง”

กรมศุลกากร (2563) กล่าวว่า เขตการค้าเสรี (Free Trade Area) หมายถึง การรวมกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายในกลุ่มนั้นมุ่งเน้นการลดภาษีศุลกากรในการค้าระหว่างสมาชิกในกลุ่มให้น้อยที่สุดหรือเป็น 0% โดยใช้อัตราภาษีศุลกากรที่สูงกว่าในการค้ากับประเทศนอกกลุ่ม การทำเขตการค้าเสรีในอดีตมุ่งให้เกิดการเปิดเสรีในด้านการค้าสินค้า โดยลดภาษีและกำจัดอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม เขตการค้าเสรีในระยะหลัง ๆ นั้นได้ขยายขอบเขตเพื่อเปิดเสรีด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ด้านการบริการและการลงทุน การกระทำนี้ส่งผลให้เกิดการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มที่มีความเปิดเสรีมากขึ้น โดยที่สินค้าและบริการสามารถถูกนำเข้าและส่งออกได้อย่างอิสระ การลดภาษีศุลกากรระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่มุ่งเน้นลดที่สุดหรือเป็น 0% ทำให้สินค้าสามารถถูกผลิตและนำเข้าจากสมาชิกในกลุ่มอย่างคุ้มค่า และผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการจากตลาดที่มีความหลากหลาย

แนวคิดของการมีนโยบายการค้าเสรี คือ ประเทศจะเลือกผลิตสินค้ามีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุดและที่ประเทศนั้นถนัด คือจะผลิตสินค้าที่คิดว่าประเทศตนได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) มากที่สุด แล้วนำสินค้าที่ผลิตได้นี้ไปแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ประเทศตนไม่ถนัดหรือเสียเปรียบ โดยแลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศอื่นที่ผลิตสินค้าแล้วได้เปรียบ ดังนั้นประเทศทั้งสองก็จะทำการค้าต่อกันได้ โดยต่างฝ่ายต่างสมประโยชน์กัน (Win-Win Situation)

แนวคิดเขตการค้าเสรีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ ลดค่าใช้จ่ายในการผลิต สร้างรายได้และงานที่มีมูลค่าเพิ่ม ส่งผลให้เศรษฐกิจแข็งแกร่งขึ้น

และส่งผลให้ธุรกิจมีโอกาสส่งออกสินค้าและบริการไปยังตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

นโยบายการค้าเสรี (Free Trade Policy)

กรมการค้าต่างประเทศ (2546) กล่าวว่า นโยบายการค้าเสรีมีรากฐานมาจากทฤษฎีการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (The Theory of Comparative Advantage) ซึ่งเสนอว่าแต่ละประเทศควรเลือกผลิตสินค้าหรือบริการที่ตนมี Comparative Advantage และผลิตได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุด นั่นหมายความว่าแม้ว่าประเทศหนึ่งอาจจะไม่เป็นผู้ผลิตที่เหมาะสมสำหรับสินค้าทุกชนิด แต่ละประเทศยังสามารถมีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศด้วยการเลือกผลิตสินค้าที่ตนมี Comparative Advantage และนำสินค้านั้นไปแลกเปลี่ยนกับสินค้าที่ประเทศอื่นมี Comparative Advantage นโยบายการค้าเสรีมุ่งส่งเสริมโอกาสในการค้าระหว่างประเทศโดยการลดข้อบังคับและภาษีศุลกากร เช่น ไม่สนับสนุนการเก็บภาษีศุลกากรในอัตราที่สูงและขจัดข้อบังคับที่กีดกันการค้าระหว่างประเทศ เป็นนโยบายที่ส่งผลให้มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและสินค้านานาชาติที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเสริมสร้างความได้เปรียบ (Welfare) ให้กับทั้งสองประเทศ นี่เป็นรูปแบบของการค้าที่ส่งผลให้ประเทศสามารถใช้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญของตนให้เป็นประโยชน์สูงสุด และช่วยเพิ่มความมั่งคั่งและความเจริญของประเทศในระยะยาว ดังนั้นประเทศที่ใช้นโยบายการค้าเสรีจะมีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

- ดำเนินการผลิตตามหลักการแบ่งงานกันทำ กล่าวคือ เลือกผลิตแต่สินค้าที่ประเทศนั้นมีประสิทธิภาพในการผลิตสูง และมีต้นทุนการผลิตต่ำ
- ไม่มีการเก็บภาษีคุ้มกัน (Protective Duty) เพื่อคุ้มครองช่วยเหลืออุตสาหกรรมในประเทศแต่อย่างใด คงเก็บแต่ภาษีศุลกากรเพื่อเป็นรายได้ของรัฐ
- ไม่ให้สิทธิพิเศษหรือกีดกันสินค้าของประเทศใดประเทศหนึ่ง มีการเก็บภาษีอัตราเดียวและให้ความเป็นธรรมแก่ สินค้าของทุกประเทศเท่า ๆ กัน
- ไม่มีข้อจำกัดทางการค้า (Trade Restriction) ที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศไม่มีการควบคุมการนำเข้า หรือการส่งออกที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ ยกเว้นการควบคุมสินค้าบางอย่างที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยศีลธรรมจรรยา หรือความมั่นคงของรัฐเท่านั้น
- นโยบายการค้าแบบคุ้มกัน (Protective Trade Policy) หมายถึง นโยบายการค้าที่รัฐบาลมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อจำกัดการนำเข้าและส่งออกของสินค้า เช่น การตั้งกำแพงภาษี การกำหนดโควตาการนำเข้าและส่งออก การสนับสนุนเพื่อลดต้นทุนการผลิตและการผลิตสินค้าหลาย ๆ อย่างเพื่อใช้ภายในประเทศเอง วัตถุประสงค์ของนโยบายการค้าแบบคุ้มกันสรุปได้ ดังนี้

- เพื่อให้ประเทศช่วยตนเองได้เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน เช่น เมื่อเกิดสงครามขึ้น อาจจะไม่มีการค้าที่จำเป็นอย่างใช้ เพราะไม่สามารถนำเข้าตามปกติได้ ในยามปกติจึงควรเตรียมการผลิตสินค้าที่จำเป็นสำรองไว้

- เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายใน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เพิ่งเกิดใหม่ ถ้ารัฐบาลไม่ห้ามสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาตีตลาด อุตสาหกรรมภายในจะต้องเลิกล้มกิจการ

- เพื่อป้องกันการทุ่มตลาด การทุ่มตลาด ได้แก่ การส่งสินค้าไปขายประเทศอื่น ในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนเพื่อทำลายคู่แข่งในตลาดต่างประเทศ และเมื่อทุ่มตลาดสำเร็จ ได้ครองตลาดแห่งนั้นแล้ว ก็จะเพิ่มราคาสินค้าให้สูงขึ้นในเวลาต่อมา

- เพื่อแก้ปัญหาการขาดดุลการค้า การขาดดุลการค้า คือ มูลค่าสินค้าที่ส่งไปขายต่างประเทศน้อยกว่ามูลค่าสินค้าที่นำเข้าทำให้ต้องเสียเงินตราต่างประเทศออกไปจำนวนมาก จึงต้องแก้ไขโดยจำกัดการนำเข้าและส่งออกให้มากขึ้น เครื่องมือในการใช้นโยบายการค้าแบบคุ้มกัน รัฐบาลอาจใช้มาตรการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือเพื่อกีดกันการนำเข้าและส่งเสริมการส่งออก เช่น

- การตั้งกำแพงภาษีโดยเรียกเก็บภาษีจากสินค้านำเข้าที่ต้องการจะกีดกันในอัตราสูงกว่าปกติ ทำให้สินค้านำเข้าชนิดนั้นราคาสูงจนผู้บริโภคต้องหันมาซื้อสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศแทน ซึ่งจะช่วยให้การผลิตสินค้าภายในประเทศขยายตัว

- การควบคุมโควตาการนำเข้า คือ การจำกัดปริมาณสินค้านำเข้าเพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศหรือเพื่อแก้ไขภาวะดุลการค้าที่ขาดดุลหรือเพื่อคุ้มครองการผลิตภายในประเทศ เช่น ห้ามนำสินค้าบางอย่างเข้าโดยเด็ดขาดหรือให้นำเข้าตามปริมาณที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

- การควบคุมโควตาการส่งออก เพื่อป้องกันการขาดแคลนสินค้าภายในประเทศ นอกจากนั้นประเทศผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายใหญ่ในสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง อาจใช้วิธีจำกัดโควตาการส่งออก เพื่อบังคับให้ราคาสินค้าชนิดนั้นในตลาดโลกให้สูงขึ้น อันจะเป็นผลดีต่ออัตราการค้าของประเทศต่อไป

- การให้ความอุดหนุนผู้ผลิตและผู้ส่งออก เพื่อคุ้มครองการผลิตภายในประเทศและส่งเสริมการส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศ เช่น ยกเว้นภาษีสำหรับผู้ผลิตสินค้าส่งออก ให้เงินอุดหนุนการส่งสินค้าออกบางอย่าง ลดค่าระวางและค่าขนส่งให้

- การใช้มาตรการอื่น ๆ เช่น กำหนดมาตรฐานคุณภาพสินค้าเข้าไว้สูงเพื่อความปลอดภัยด้านสุขภาพอนามัยของคนในประเทศ

ประโยชน์และผลกระทบของเขตการค้าเสรี

กรมศุลกากร (2563) กล่าวว่า การทำเขตการค้าเสรีมีผลดีและผลกระทบต่าง ๆ และขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและรายละเอียดของแต่ละข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ (FTA)

ในภาพรวมแล้วการทำเขตการค้าเสรี มีทั้งผลดีและผลกระทบ แต่คู่เจรจาได้พยายามศึกษารวบรวมข้อมูล และเจรจาเพื่อให้ต่างฝ่ายต่างพอใจ ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด หรือได้รับผลกระทบน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม สภาพแวดล้อมเฉพาะ และสภาพแวดล้อมทั่วไปของคู่เจรจาย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละ FTA หากจะวิเคราะห์แต่ละด้านของแต่ละ FTA จะมีบางกลุ่มอุตสาหกรรม บางกลุ่มสินค้าได้ประโยชน์ บางกลุ่มสินค้าไม่ได้รับผลกระทบ สำหรับกลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบ การเจรจาสามารถยืดเวลาในการลดหรือยกเว้นภาษีออกไปจนกว่าภาคการผลิตจะสามารถปรับตัวได้ หรือภาครัฐจะเข้ามาช่วยเหลือเยียวยาชดเชยผลกระทบเหล่านั้นในภาพรวม การทำเขตการค้าเสรี น่าจะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ลดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นอุปสรรคทางภาษี และที่มิใช่ภาษี
2. เพิ่มมูลค่าในทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิก
3. เพิ่มโอกาสการส่งออก ได้ตลาดใหม่ และขยายตลาดเดิม
4. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
5. สร้างอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ การเมือง
6. ให้ความร่วมมือทางด้านศุลกากร การแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลการลักลอบหลีกเลี่ยงและสินค้าอันตราย สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์
7. พัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ
8. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่น ๆ และเทคโนโลยีการผลิต
9. สร้างความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

จากการทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เขตการค้าเสรีจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก ประเทศไทยควรตระหนักถึงความพร้อมทางด้านอุปทานในประเทศว่ามีศักยภาพและความพร้อมในการแข่งขัน เช่น ปริมาณการผลิต คุณภาพการผลิต เงื่อนไขและอุปสรรคในการ ส่งออกต่อสินค้าการเกษตร และศึกษาถึงผลกระทบจากการเจรจาการค้าเสรี (FTA) ที่ไทยได้ทำกับประเทศคู่ค้าต่าง ๆ นั้นพร้อมสอดคล้องต่อบรรยากาศของการแข่งขันที่สูงขึ้นอย่างไร เช่น การพัฒนาปริมาณการผลิตและคุณภาพสินค้าทางการเกษตรให้มีมาตรฐานสูงขึ้นเพื่อเข้าสู่ตลาดโลก การพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุษบา อู่อรุณ ภาพร ภิชัยดิลลชัย และปัทมา วิบูลย์จันทร์ (2565) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกลำไยอบแห้งของผู้ประกอบการจังหวัดจันทบุรีในตลาดประเทศจีน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้ประกอบการส่งออกลำไยอบแห้งในจังหวัดจันทบุรี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 17 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่

ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการแข่งขันกลยุทธ์ของธุรกิจ และปัจจัยด้านอุปสงค์อยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านความสามารถของผลิตภัณฑ์ ความสามารถด้าน ช่องทางการจัดจำหน่าย ความสามารถด้านราคา และความสามารถด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก เพราะสินค้ามีคุณภาพมาตรฐานสากลเป็นที่ ยอมรับของลูกค้าสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันกับคู่แข่งได้

สุจินดา เจียมศรีพงษ์ (2560) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการส่งออกของธุรกิจสมุนไพรในจังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการ ส่งออกของธุรกิจสมุนไพรขนาดเล็กและขนาดกลางจำนวน 33 ราย ในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ ปัจจัย ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก และปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่ สภาวะปัจจัยการผลิต โครงสร้างองค์กร สภาพอุปสงค์ อยู่ในระดับมาก สำหรับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า สภาพแวดล้อมทางการเมืองและทางสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนศักยภาพในการส่งออกของ พิษณุโลกนั้นอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อ ธุรกิจส่งออกผลิตภัณฑ์สมุนไพรในพิษณุโลก คือ ความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับมาก ความสามารถด้านผลิตภัณฑ์ ความสามารถด้านราคา ความสามารถด้านช่องทางการจำหน่าย และกระจายและส่งเสริมการค้าดีกว่าคู่แข่ง

ภิรมย์วิมล ปรมัตถ์วโรตติ อนันต์ สุนทราเมธากุล อัยรดา พรเจริญ และสรายุทธ พรเจริญ (2561) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพธุรกิจส่งออกของ ประเทศไทย ตามการขยายตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการการ เปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจส่งออกของประเทศไทย ตามการขยายตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและปัจจัย ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการปรับ โครงสร้างทางเศรษฐกิจให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของธุรกิจส่งออกของประเทศไทย ตาม การขยายตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประชากรคือ ผู้ประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในเขตภาคอีสานตอนล่าง ได้แก่ จังหวัด อุบลราชธานี สุรินทร์ และบุรีรัมย์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 346 คน เครื่องมือใช้แบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.988 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐานคือ การ วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regressions analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยเทคโนโลยีการ

ส่งเสริมการตลาด สังคมและวัฒนธรรม และช่องทางการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 2) ปัจจัยเศรษฐกิจ การส่งเสริมการตลาด เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ และนโยบายรัฐบาล มีความสัมพันธ์ต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ณัฐธนภัสสร ไซยรินทร์ (2564) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์เพื่อเข้าสู่ตลาดประเทศจีนของน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น กรณีศึกษาของบริษัท ทropicana ออยล์ จำกัด มีวิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มาจากหน่วยงานภาครัฐและสมาคม ผู้ประกอบการซึ่งมีประสบการณ์ดำเนินธุรกิจกับประเทศจีน และผู้บริหารในบริษัท ทropicana ออยล์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการเข้าสู่ตลาดจีนของผู้ประกอบการไทยตามแนวคิด PEST Analysis ในด้านนโยบายภาครัฐ การที่จีนได้เข้าร่วมข้อตกลงการค้าเสรี เอเชีย-จีน (Asean-China Free Trade Agreement) เป็นส่วนสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการค้าระหว่างไทยและจีน เพราะสามารถลดหย่อนภาษีการนำเข้าสินค้าได้ ในด้านเศรษฐกิจคือการที่ประเทศจีนมีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และมีการเติบโตเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังมีประชากรจำนวนมาก มีกำลังซื้อสูง ซึ่งถือเป็นปัจจัยในด้านสังคม นอกจากนั้นการพัฒนาด้าน E-commerce ในประเทศจีนทำให้การขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคง่ายมากยิ่งขึ้น มีความสะดวก รวดเร็ว และลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งส่งผลดีต่อผู้ที่ต้องการเข้าไปขายสินค้าในประเทศจีน เพราะนอกจากจะเป็นอีกหนึ่งช่องทางกระจายสินค้า ยังเป็นช่องทางในการทดลองตลาดอีกด้วย ในด้านสภาพการแข่งขันในตลาดของน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็นโดยรวมถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเป็นสินค้าใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จักในด้านการใช้ประโยชน์ ถึงแม้ว่าจะมีการแข่งขันจากมณฑลไห่หนานมีผู้ประกอบการท้องถิ่นไม่กี่รายและสินค้ายังไม่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย

กรรณริน จุลรอด (2561) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ที่เคยซื้อสินค้าแฟชั่นออนไลน์จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) วิธี Stepwise ผลการวิจัยพบว่า สรุปได้ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างปัจจัยภายใน ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการตลาด และ ส่วนประสมทางการตลาดออนไลน์กับการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ 0.450 – 0.611 2) ปัจจัยภายในด้านการตลาด ได้แก่

การเรียนรู้ การรับรู้ การตั้งใจ และบุคลิกภาพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ และสามารถอธิบายการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ ร่วมกันได้ร้อยละ 42 โดยด้านการเรียนรู้มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาด้านการรับรู้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 ด้านการตั้งใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และด้านบุคลิกภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการตลาด ได้แก่ เทคโนโลยี วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ และสามารถอธิบายการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ ร่วมกันได้ร้อยละ 44.4 โดยด้านเทคโนโลยีมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาด้านวัฒนธรรม ด้านการเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 และด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 4) ส่วนประสมทางการตลาดออนไลน์ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) และ การรักษาความเป็นส่วนตัว (Privacy) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า 4) แฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ และสามารถอธิบายการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์ ร่วมกันได้ร้อยละ 41.4 โดยด้านความเป็นส่วนตัวมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 และด้านผลิตภัณฑ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ชนม์ณัฐชา กังวานศุภพันธ์ อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์ และ Tokla Moet (2564) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยบิวต์โบรท์ ในประเทศกัมพูชา การวิเคราะห์ในครั้งนี้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยบิวต์โบรท์ ในประเทศกัมพูชา เนื่องจากความต้องการในการเป็นผู้ประกอบการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาที่ต้องการทางเลือกในการประกอบอาชีพอิสระแต่ยังขาดทักษะในการประกอบอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบระดับการส่งผลพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จักรวาล วงศ์มณี (2561) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเข้าไทยและแนวทางการปรับตัวของธุรกิจนำเข้าไทยในสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนอกที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเข้าไทย และเพื่อหาแนวทางในการปรับตัวของธุรกิจนำเข้าไทยให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างประสบความสำเร็จในสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนไปในอนาคต ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินธุรกิจนำเข้าไทย

ของประเทศไทยในอนาคต จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากมาย ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม โครงสร้างของประชากร ความเป็นชุมชน เมือง ระบบเทคโนโลยีและชีวิตดิจิทัล สภาพเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และนโยบายทางการเมือง อีกทั้งการ แข่งขันทางธุรกิจ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นธุรกิจนำเที่ยวไทยจึงต้องมีการเตรียม ความพร้อมและปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สิ่งที่สำคัญคือ บริษัทนำเที่ยวจะต้องมีข้อมูล มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความยืดหยุ่น และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม จึงจะสามารถนำมาปรับ กับการดำเนินธุรกิจของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจึงจะ สามารถแข่งขันได้ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ให้ประสบความสำเร็จและได้รับผลกำไรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ไอยเรศ วงษ์วัฒนพงษ์ (2563) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม (CLMV) โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจลงทุนทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศ CLMV 2) เพื่อประเมินผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศ CLMV 3) เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจลงทุนที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศ CLMV โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ ด้านทักษะความสามารถและด้านค่านิยมร่วม และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกฎหมายสามารถทำนายผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศ CLMV

ศิวกร อโนริย์ (2564) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในเขตจังหวัดราชบุรี สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สถิติค่า t-test , F-test และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 2) ปัจจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการด้านการมีอิสระในการบริหารงาน ด้านการมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความสามารถ

ในการแข่งขัน และด้านการทำางานเชิงรุก ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อ
ความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 4) ปัจจัยความได้เปรียบในการแข่งขัน ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน
ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วนส่งผล
ต่อความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรีที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) คือ ระดับองค์กร (Organization Unit) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 19,060 คน (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2565) (สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี, 2565)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 19,060 คน ด้วยวิธีการกำหนดตัวอย่างที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ โดยใช้สูตรตามวิธีของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 (0.05)

เมื่อแทนค่าขนาดของประชากรในสูตร จะได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ n &= \frac{(19,060)}{1+19,060 (0.05)^2} \\ n &= \frac{19,060}{1+19,060 (0.0025)} \\ n &= \frac{19,060}{1+47.65} \\ n &= \frac{19,060}{48.65} \\ n &= 391.778006 \approx 392 \text{ ราย} \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีก 8 คน จากกลุ่มตัวอย่างเดิมในการสำรวจเพื่อป้องกันการสูญหาย และไม่ได้รับการตอบกลับของแบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 400 คน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอท่าใหม่ อำเภอขลุง อำเภอเขาชีชมภู และอำเภอมะขาม และใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีเก็บแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์ Google Form

3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ซึ่งได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ขอคำแนะนำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.2 กำหนดข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดและตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยการสร้างตัวชี้วัด สำหรับตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 2 ตัวแปร โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก และตัวชี้วัดความสามารถในการส่งออก เพื่อใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานต่อไป ซึ่งมีการวัดตัวแปรโดยการกำหนดนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

1.ด้านการเมือง เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) สถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล ทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง 2) รัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 3) รัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น และ 4) รัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะตัว) 2.ด้านเศรษฐกิจ เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น 2) ค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 3) ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง 4) อัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลประกอบการทุเรียน และ 5) การเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 3.ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) ผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 2) ผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 3) ผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 4) ผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น และ 5) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 4.ด้านเทคโนโลยี เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียน 2) การมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี 3) เทคโนโลยีด้านการผลิตเครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี 4) เทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริการได้เป็นอย่างดี และ 5) การมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัล

เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 5.ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน 2) การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง 3) ภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง 4) การมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน และ 5) การความเตรียมพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 6.ด้านกฎหมาย เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) การงดเว้นภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 2) การมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น 3) กฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน 4) การมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี และ 5) การมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน

2) ความสามารถในการส่งออก ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 2 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการเงิน เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) มีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา 2) มีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา 3) มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภครายเก่า 4) มีการลดต้นทุนในการผลิต และ 5) มีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน 2.ด้านส่วนแบ่งการตลาด เป็นการวัดที่ประกอบไปด้วย 1) สามารถรักษาส่วนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง 2) มีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภคใหม่เพิ่มขึ้น 3) สามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) มีการพัฒนาทุเรียนเพื่อการส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ และ 5) มีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย

3.2.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขข้อคำถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย หลังจากนั้นได้รับการพิจารณาตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในสำนวนการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับข้อคำถามและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขด้านสำนวนภาษา ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

สูตร หาค่า IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิลงคะแนนเครื่องมือ

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ก่อนหาค่า IOC มีข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 39 ข้อ

3.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

3.2.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ส่งออกทุเรียนจังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย จำนวน 30 คน หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือต่อไป

3.2.8 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามข้อนั้นกับคะแนนรวมข้อที่เหลือ การทดสอบแบบ (Item-Total Correlation) โดยนำแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 มาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์แล้วมาวิเคราะห์ผล ซึ่งผลที่ได้อำนาจจำแนกของข้อคำถาม ควรตัดออกหรือปรับปรุงข้อคำถามที่มีค่าต่ำ ๆ (ต่ำกว่า 0.3 ตัดออก) (Hair et al., 2006) แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าไม่มีข้อคำถามที่ถูกตัด

3.2.9 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) หากพบว่าค่าอัลฟาต่ำกว่าระดับ 0.50 ถือว่าเชื่อถือได้น้อย หากค่าอัลฟาอยู่ระหว่าง 0.50-0.65 กล่าวว่าเชื่อถือได้ปานกลาง และค่าอัลฟาตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป กล่าวได้ว่า เชื่อถือได้ค่อนข้างสูง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.988

3.2.10 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม และได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 9 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) 7 ข้อ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อปี

พื้นที่เพาะปลูกทุเรียน และอำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน และ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Form) 2 ข้อ ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน และประเทศที่ส่งออกทุเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก จำนวน 29 ข้อ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง จำนวน 4 ข้อ ด้านเศรษฐกิจ 5 ข้อ ด้านสังคมและวัฒนธรรม จำนวน 5 ข้อ ด้านเทคโนโลยี จำนวน 5 ข้อ ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ และด้านกฎหมาย จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีเกณฑ์ให้คะแนนดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การให้คะแนนปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน

ในการพิจารณาเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การแปลระดับจากการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

การจัดกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

สามารถแปลความหมายของระดับคะแนน ได้ดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
4.24 – 5.00	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกความคิดเห็นระดับมากที่สุด
3.43 – 4.23	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกความคิดเห็นระดับมาก
2.62 – 3.42	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกความคิดเห็นระดับปานกลาง
1.81 – 2.61	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกความคิดเห็นระดับน้อย
1.00 – 1.80	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสามารถในการส่งออก จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน 5 ข้อ และด้านส่วนแบ่งการตลาด 5 ข้อ ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีเกณฑ์ให้คะแนนดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการส่งออก

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน

ในการพิจารณาเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การแปลระดับจากการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

การจัดกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

$$\begin{aligned} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

สามารถแปลความหมายของระดับคะแนน ได้ดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
4.24 – 5.00	ความสามารถในการส่งออกความคิดเห็นระดับมากที่สุด
3.43 – 4.23	ความสามารถในการส่งออกความคิดเห็นระดับมาก
2.62 – 3.42	ความสามารถในการส่งออกความคิดเห็นระดับปานกลาง
1.81 – 2.61	ความสามารถในการส่งออกความคิดเห็นระดับน้อย
1.00 – 1.80	ความสามารถในการส่งออกความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยโดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.4.2 เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยได้ติดต่อกับผู้ประสานงานเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.4.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ จำนวน 400 ฉบับ

3.4.4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้จำนวน 400 ฉบับ โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 30 วันในการเก็บข้อมูล จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความเรียบร้อยและถูกต้องสมบูรณ์ปรากฏว่าผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 400 ฉบับโดยแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมานั้นมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้คำนวณไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อให้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาตรวจวิเคราะห์คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.5.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อปี พื้นที่เพาะปลูกทุเรียน อำเภอกในการเพาะปลูกทุเรียน ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน และประเทศที่ส่งออกทุเรียน

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์ และอธิบายถึงระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและความสามารถในการส่งออกทุเรียน

3.5.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หรือการทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลเพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 สถานภาพของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

3.5.4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 3 4 5 6 และ 7 ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

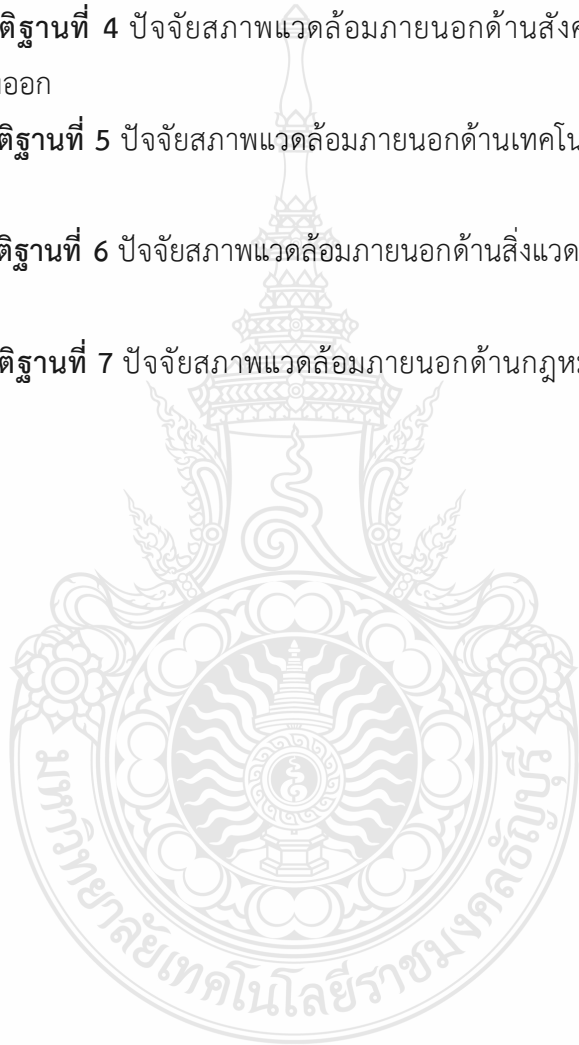
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์และตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
F	หมายถึง	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
S.E	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า
S.E.b	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่า b
R	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง	ค่ากำลังสองของ R
Adjust R ²	หมายถึง	ค่า R ² ที่ปรับแล้ว

*	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
t-test	หมายถึง	สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม
F-test	หมายถึง	สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบ 2 กลุ่มขึ้นไป

4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
- ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
- ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการส่งออก
- ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี พบข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	334	83.5
หญิง	66	16.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 – 30 ปี	4	1.0
31 – 40 ปี	82	20.5
41 – 50 ปี	181	45.3
51 – 60 ปี	114	28.5
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	19	4.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองมาคือ มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมีอายุ 21 – 30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	282	70.5
ปริญญาตรี	113	28.2
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองมาคือ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	10	2.5
สมรส	370	92.5
หย่าร้าง/หม้าย	20	5.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 รองมาคือ มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีสถานภาพโสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี

รายได้เฉลี่ยต่อปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	110	27.5
1,000,001 – 2,000,000 บาท	109	27.3
2,000,001 – 3,000,000 บาท	91	22.8
3,000,001 – 4,000,001 บาท	65	16.3
4,000,001 บาทขึ้นไป	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 1,000,001 – 2,000,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 2,000,001 – 3,000,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 3,000,001 – 4,000,001 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และมีรายได้เฉลี่ยต่อปี 4,000,001 บาทขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน

พื้นที่เพาะปลูกทุเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ไร่	106	26.5
10 – 20 ไร่	111	27.7
21 – 30 ไร่	94	23.5
31 – 40 ไร่	64	16.0
มากกว่า 41 ไร่	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนพบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 10 – 20 ไร่ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองมาคือ มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนต่ำกว่า 10 ไร่ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 21 – 30 ไร่ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 31 – 40 ไร่ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และมีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนมากกว่า 41 ไร่ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน

อำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อำเภอเขาชีชมภู	70	17.5
อำเภอมะขาม	55	13.8
อำเภอท่าใหม่	198	49.5
อำเภอขลุง	77	19.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอำเภอในการเพาะปลูกทุเรียนพบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ อำเภอท่าใหม่ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองมาคือ อำเภอขลุง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 อำเภอเขาชีชมภู จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และอำเภอมะขาม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว
ทุเรียน

ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
85 วัน	1	0.3
90 วัน	164	41
94 วัน	1	0.3
95 วัน	84	21.0
96 วัน	1	0.3
99 วัน	2	0.5
100 วัน	35	8.8
105 วัน	77	19.3
110 วัน	29	7.2
120 วัน	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตอบ
จำแนกตามระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนพบว่า ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนที่น้อยที่สุดคือ
85 วัน ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนที่มากที่สุดคือ 120 วัน และระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน
โดยเฉลี่ยคือ 96.2 วัน ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว
ทุเรียน 90 วัน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 ลำดับที่สอง มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน
95 วัน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และลำดับที่สาม มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน
105 วัน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเทศที่ส่งออกทุเรียน

ประเทศที่ส่งออกทุเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จีน	400	100.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก
ตามประเทศที่ส่งออกทุเรียนพบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีทั้งหมดมีประเทศที่ส่งออกทุเรียน
คือ จีน จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านการเมือง โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านการเมือง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของ รัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง	1.93	1.074	น้อย
2.ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศ ที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.46	1.101	มาก
3.ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่าง ผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่ม ประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.71	1.183	มาก
4.ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและ มาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิต เฉพาะตัว)	3.14	0.990	ปานกลาง
รวม	3.06	0.872	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมือง พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.06$, $SD=0.872$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, $SD=1.183$) รองลงมาคือ รัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.46$, $SD=1.101$) รัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะตัว) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.14$, $SD=0.990$) และสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.93$, $SD=1.074$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการ ฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออก ทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น	4.04	0.803	มาก
2.ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการ ส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.72	0.830	มาก
3.ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการ ส่งออกทุเรียนลดลง	3.74	0.842	มาก
4.ท่านคิดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผล ประกอบการทุเรียน	3.67	0.877	มาก
5.ท่านคิดว่าการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์ เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.98	0.833	มาก
รวม	3.83	0.620	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.620$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, $SD=0.803$) รองลงมาคือ การเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, $SD=0.833$) ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, $SD=0.842$) ค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$, $SD=0.830$) และอัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลประกอบการทุเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, $SD=0.877$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านสังคมและวัฒนธรรม	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.13	0.878	ปานกลาง
2.ท่านคิดว่าผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.46	0.872	มาก
3.ท่านคิดว่าผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.50	0.861	มาก
4.ท่านคิดว่าผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.43	0.884	มาก
5.ท่านคิดว่าการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.21	0.977	ปานกลาง
รวม	3.34	0.798	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, $SD=0.798$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$, $SD=0.861$) รองลงมาคือ ผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.46$, $SD=0.872$) ผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$, $SD=0.884$) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$, $SD=0.977$) และผู้บริโภครู้ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรม

ที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$, $SD=0.878$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านเทคโนโลยี โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านเทคโนโลยี	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียน	3.41	0.871	ปานกลาง
2.ท่านคิดว่าการมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี	3.39	0.894	ปานกลาง
3.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านการผลิต เครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	3.41	0.827	ปานกลาง
4.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริการได้เป็นอย่างดี	3.02	0.836	ปานกลาง
5.ท่านคิดว่าการมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.46	0.667	มาก
รวม	3.34	0.720	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, $SD=0.720$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.46$, $SD=0.667$) รองลงมาคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนและท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านการผลิต เครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$, $SD=0.827$) การมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$, $SD=0.894$)

และเทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริการได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02$, $SD=0.836$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	4.71	0.592	มากที่สุด
2.ท่านคิดว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	4.58	0.608	มากที่สุด
3.ท่านคิดว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	4.81	0.511	มากที่สุด
4.ท่านคิดว่าการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน	2.80	1.014	ปานกลาง
5.ท่านคิดว่าการความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	4.09	0.616	มาก
รวม	4.20	0.441	มาก

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.441$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.81$, $SD=0.511$) รองลงมาคือการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.71$, $SD=0.592$) การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, $SD=0.608$) การความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, $SD=0.616$) และการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.80$, $SD=1.014$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก
ด้านกฎหมาย โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านกฎหมาย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ท่านคิดว่าการงดเว้นภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	3.44	0.757	มาก
2.ท่านคิดว่าการมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	3.17	0.840	ปานกลาง
3.ท่านคิดว่ากฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	3.11	0.748	ปานกลาง
4.ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	4.03	0.619	มาก
5.ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	4.22	0.666	มาก
รวม	3.59	0.538	มาก

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านกฎหมาย พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$, $SD=0.538$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, $SD=0.666$) รองลงมาคือ การมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, $SD=0.619$) การงดเว้นภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.44$, $SD=0.757$) การมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$, $SD=0.840$) และกฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$, $SD=0.748$)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการส่งออก

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก ด้านการเงิน โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านการเงิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	3.73	0.535	มาก
2.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่อง ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	3.85	0.563	มาก
3.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภครายเก่า	4.47	0.608	มากที่สุด
4.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการลดต้นทุนในการผลิต	2.32	1.064	น้อย
5.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน	4.11	0.791	มาก
รวม	3.69	0.378	มาก

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก ด้านการเงิน พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, $SD=0.378$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภครายเก่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.47$, $SD=0.608$) รองลงมาคือ มีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$, $SD=0.791$) มีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$, $SD=0.563$) มีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, $SD=0.535$) และมีการลดต้นทุนในการผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.32$, $SD=1.064$)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก
ด้านส่วนแบ่งการตลาด โดยรวมเป็นรายข้อ

(n=400)

ด้านส่วนแบ่งการตลาด	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถรักษาสวนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง	4.20	0.646	มาก
2.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภค รายใหม่เพิ่มขึ้น	2.42	1.156	น้อย
3.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.02	0.664	มาก
4.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการพัฒนาทุเรียนเพื่อการส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ	3.86	0.755	มาก
5.ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย	3.05	0.882	ปานกลาง
รวม	3.51	0.493	มาก

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถในการส่งออก ด้านส่วนแบ่งการตลาด พบว่า โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, $SD=0.493$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถรักษาสวนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.646$) รองลงมาคือ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.664$) มีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.05$, $SD=0.882$) และมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภค รายใหม่เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.42$, $SD=1.156$)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามเพศ

	เพศ	$\bar{X}$	SD	t	sig.
ความสามารถในการส่งออก	ชาย	3.65	0.37	5.48	0.000*
	หญิง	3.37	0.39		

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามเพศพบว่า เพศของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 อายุของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามอายุ

	อายุ	$\bar{X}$	SD	F	sig.
ความสามารถในการส่งออก	21 – 30 ปี	3.80	0.63		
	31 – 40 ปี	3.69	0.39		
	41 – 50 ปี	3.59	0.38	1.69	0.151
	51 – 60 ปี	3.56	0.38		
	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	3.57	0.43		

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามอายุ พบว่า อายุของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	SD	F	sig.
ความสามารถในการส่งออก	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.50	0.35		
	ปริญญาตรี	3.86	0.35	1.394	0.127
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.88	0.36		

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 สถานภาพของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามสถานภาพ

	สถานภาพ	$\bar{X}$	SD	F	sig.
ความสามารถในการส่งออก	โสด	3.54	0.33		
	สมรส	3.60	0.38	0.636	0.530
	หย่าร้าง/หม้าย	3.69	0.52		

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามสถานภาพ พบว่า สถานภาพของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี

	รายได้เฉลี่ยต่อปี	$\bar{X}$	SD	F	sig.
ความสามารถ ในการส่งออก	ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	3.53	0.46		
	1,000,001 – 2,000,000 บาท	3.54	0.35		
	2,000,001 – 3,000,000 บาท	3.60	0.34	1.728	0.756
	3,000,001 – 4,000,001 บาท	3.72	0.34		
	4,000,001 บาทขึ้นไป	3.91	0.26		

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการส่งออก จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรตามจำนวน 1 ตัวแปรและตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์รายด้าน 6 ตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการส่งออก

ตัวแปรอิสระที่สามารถพยากรณ์รายด้าน 6 ตัวแปร คือ

1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง
2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม
4. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี
5. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม
6. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติเพื่อหารูปแบบสมการพยากรณ์
ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

ตัวแปรที่ศึกษา	b	S.E.b	β	t	p	Tolerance	VIF
(Constant)	2.032	0.177		11.454	0.000		
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านการเมือง	0.055	0.028	0.124	1.948	0.052	0.402	2.487
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านเศรษฐกิจ	0.123	0.036	0.196	3.398	0.001**	0.488	2.050
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านสังคมและ วัฒนธรรม	0.088	0.028	0.180	3.123	0.002**	0.491	2.038
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านเทคโนโลยี	0.071	0.033	0.130	2.169	0.031*	0.450	2.223
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม	0.030	0.048	0.034	0.638	0.524	0.563	1.777
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกด้านกฎหมาย	0.278	0.042	0.384	6.583	0.000**	0.478	2.093

F = 37.160 Sig. 0.000 Durbin-Watson = 1.509

R = 0.602 $R^2 = 0.362$ Adjusted. $R^2 = 0.352$ $SE_{EST} = 0.314$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 , ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.23 พบว่าจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\text{ความสามารถในการส่งออก (ตัวแปรตาม)} = 2.032 + 0.278 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย}) + 0.123 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ}) + 0.088 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม}) + 0.071 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี}) + 0.055 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง}) + 0.030 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม})$$

ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านกฎหมาย ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับสองคือ ด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับสามคือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับสี่คือ ด้านเทคโนโลยี ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับห้าคือ ด้านการเมือง และตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์เป็นอันดับหกคือ ด้านสิ่งแวดล้อม

จากสมการดังกล่าวข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า

1. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.278 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
2. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.123 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
3. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.088 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
4. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.071 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
5. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.055 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
6. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.030 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\text{ความสามารถในการส่งออก} = 0.384 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย}) + 0.196 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ}) + 0.180 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม}) + 0.130 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี}) + 0.124 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง}) + 0.034 (\text{ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม})$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 400 คน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในการวิจัยสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

1.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

1.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองมาคือ มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมีอายุ 21 – 30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

1.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองมาคือ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

1.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 รองมาคือ มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีสถานภาพโสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

1.5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อปี พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 1,000,001 – 2,000,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 2,000,001 – 3,000,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 3,000,001 – 4,000,001 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 4,000,001 บาทขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

1.6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 10 – 20 ไร่ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองมาคือ มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนต่ำกว่า 10 ไร่ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 21 – 30 ไร่ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน 31 – 40 ไร่ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ มีพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนมากกว่า 41 ไร่ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

1.7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกอำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่อำเภอท่าใหม่ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองมาคือ อำเภอขลุง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 อำเภอเขาคิชฌกูฏ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และอำเภอมะขาม จำนวน 55 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

1.8 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตอบจำแนกตามระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน พบว่า ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนที่น้อยที่สุดคือ 85 วัน ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนที่มากที่สุดคือ 120 วัน และระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียนโดยเฉลี่ยคือ 96.2 วัน ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีโดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน 90 วัน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 ลำดับที่สอง มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน 95 วัน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และลำดับที่สาม มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน 105 วัน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

1.9 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเทศที่ส่งออกทุเรียน พบว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีทั้งหมดมีประเทศที่ส่งออกทุเรียนคือ จีน จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกในภาพรวม พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลได้ ดังนี้

2.1 ด้านการเมือง ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือรัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง

2.2 ด้านเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคืออัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลประกอบการทุเรียน

2.3 ด้านสังคมและวัฒนธรรม ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น

2.4 ด้านเทคโนโลยี ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือเทคโนโลยีด้านบริการระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการได้เป็นอย่างดี

2.5 ด้านสิ่งแวดล้อม ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการ

ส่งออกทุเรียนลดลง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน

2.6 ด้านกฎหมาย ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือกฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการส่งออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการส่งออกภาพรวม พบว่า ความสามารถในการส่งออกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเงิน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่วนแบ่งการตลาด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลได้ ดังนี้

3.1 ด้านการเงิน ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภค รายเก่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการลดต้นทุนในการผลิต

3.2 ด้านส่วนแบ่งการตลาด ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสามารถรักษาสัดส่วนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภค รายใหม่เพิ่มขึ้น

4. การสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและผลการทดสอบสมมติฐาน

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน 2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน และ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน สามารถสรุปตามสมมติฐานการวิจัยแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้

ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมือง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า

ขั้นที่ 1 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 12.2

ขั้นที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 18.8

ขั้นที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 17.7

ขั้นที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 4.7

ขั้นที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 3.1

ขั้นที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายสามารถพยากรณ์การส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกได้ร้อยละ 24.8

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สามารถสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้ ความสามารถในการส่งออก (ตัวแปรตาม) = $2.032 + 0.278$ (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย) + 0.123 (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ) + 0.088 (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม) + 0.071 (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี) + 0.055 (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง) + 0.030 (ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม)

จากสมการดังกล่าวข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า

1. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.278 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
2. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.123 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
3. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.088 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
4. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.071 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
5. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.055 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น
6. ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความสามารถในการส่งออกเพิ่มขึ้น 0.030 คะแนน ขณะที่ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่เพิ่มขึ้น

จากสมการดังกล่าวสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 2.032 + 0.278 (X_1) + 0.123 (X_2) + 0.088 (X_3) + 0.071 (X_4) + 0.055 (X_5) + 0.030 (X_6)$$

ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.1 เพศของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.2 อายุของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.4 สถานภาพของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีที่แตกต่างกันมีความสามารถในการส่งออกแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก	ยอมรับสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออก และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์โดยมีการทดสอบสมมติฐานตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน พบว่า

ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีเชื่อว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อความสามารถในการส่งออก เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินธุรกิจส่งออก เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การเติบโตของเศรษฐกิจ กฎหมายที่ส่งผลต่อธุรกิจส่งออกทุเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ และสถานการณ์ทางการเมืองและเสถียรภาพของรัฐบาล ผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของปัจจัยเหล่านี้ เพื่อต้องการพัฒนาศักยภาพในการส่งออกทุเรียนและสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจส่งออกทุเรียนของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Hitt, Ireland, and Hoskisson (2011) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อความสามารถในการสร้างและค้นพบโอกาสขององค์กรอย่างมาก การใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมช่วยให้องค์กรมีความสะดวกสบายในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและการจัดหาทรัพยากรตลอดจนช่วยในการระบุโอกาสในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิรดา พงษ์วัฒนสุข (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจโรมันสำปะหลัง อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออก พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี มีเพศที่มีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน เนื่องจากเพศชายมีบทบาทและความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรมากกว่าเพศหญิง จึงทำให้มีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่แตกต่างกัน แต่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อปีที่มีผลต่อความสามารถในการส่งออกที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการส่งออกทุเรียนนั้นสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ โดยไม่ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ส่งออก ผู้ส่งออกช่วงอายุ ทุกระดับการศึกษา ทุกสถานภาพ และทุกรายได้เฉลี่ยต่อปี สามารถเรียนรู้และฝึกฝนทักษะความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการส่งออกทุเรียนให้สามารถเติบโต และสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจส่งออกทุเรียนของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อความสามารถในการส่งออกไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ รัชยุทธ กิตติพิรกิจ (2557) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการส่งออกนั้นอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของปัจจัยประชากรศาสตร์ แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวบุคคลนั้น ๆ ว่าจะสามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดาพร แสงใส (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งออกผลิตภัณฑ์ปลาทุ่นำกระป๋องไปยังต่างประเทศ กรณีศึกษา บริษัทไทยรวมสินพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จขององค์กร กิจกรรมหลักขององค์กรในด้านการขนส่งขาเข้า

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกทุเรียน พบว่า

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองไม่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองไม่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการส่งออก แสดงว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง ไม่มีผลต่อความสามารถในการส่งออก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ไม่เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนลดลง เนื่องจากผู้ส่งออกทุเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าทุเรียนมีรสชาติและคุณภาพดีอยู่แล้ว อีกทั้งความต้องการทุเรียนในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากสถิติในปี 2566 ทุเรียนภาคตะวันออกมียอดการส่งออกสูงถึง 6.5 แสนตัน มูลค่ากว่า 8.5 หมื่นล้านบาท (ฐานเศรษฐกิจ, 2566) ผู้ส่งออกทุเรียนสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ทางการเมืองได้ดี ไม่ว่าสถานการณ์ทางการเมืองจะเป็นอย่างไรไม่มีผลต่อการส่งออกทุเรียน และไม่เชื่อว่าการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ที่มาจากนโยบายภาครัฐเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ GI ใช้กับสินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะเจาะจง คุณภาพจะทำให้คุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากขั้นตอนการยื่นขอใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ GI มีขั้นตอนที่ย่างยากซับซ้อนและมีค่าใช้จ่าย จึงไม่จำเป็นต้องมีการรับรองจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพราะการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการปลูกทุเรียน อีกทั้งยังทำให้ต้นทุนในการผลิตนั้นสูงขึ้นอีกด้วย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ David Ricardo (1817) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage Theory) ระบุว่า ประเทศแต่ละประเทศควรผลิตสินค้าและบริการที่ตนมีความได้เปรียบเปรียบเทียบกับประเทศอื่น โดยไม่คำนึงถึงต้นทุนการผลิตที่แท้จริงของแต่ละประเทศ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา อู่อรุณ ภาพร ภิชัยดิษฐ และปัทมา วิบูลย์จันทร์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกลำไยอบแห้งของผู้ประกอบการจังหวัดจันทบุรีในตลาดประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการจังหวัดจันทบุรีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกลำไยอบแห้ง ด้านการมีมูลค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ความสามารถในการส่งออกก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เชื่อว่าเศรษฐกิจขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของโควิด-19 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีทิศทางที่ดีขึ้นหลังการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัว กำลังซื้อของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศเพิ่มขึ้น อีกทั้งธุรกิจส่งออกทุเรียนต้องอาศัยความยืดหยุ่น และเชื่อว่าการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้า จะเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น เนื่องจากปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว และการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้า เช่น การวางแผนด้านการตลาดโดยคาดการณ์จากอัตราแลกเปลี่ยน การแข่งค่าและอ่อนค่าของค่าเงินบาทที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจะช่วยให้ผู้ส่งออกทุเรียนสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Frank Rothaermel (2017) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินธุรกิจในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับอุตสาหกรรม ไปจนถึงระดับองค์กร ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี สายสนิท และรัฐยา พรหมหิตาทรง (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจหมอนและที่นอนยางพาราในจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจหมอนและที่นอนยางพาราในจังหวัดพัทลุง

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ความสามารถในการส่งออกก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เชื่อว่าการที่ผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการทุเรียนเพิ่มขึ้น และเชื่อว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีศักยภาพและมีรสชาติ กลิ่นเฉพาะตัว ด้วยรูปทรงที่มีหนามแหลมแต่ภายในมีเนื้อสีทองอร่ามทำให้ผลไม้ชนิดอื่นไม่สามารถทดแทนได้ จึงถูกขนานนามว่าราชาแห่งผลไม้ของประเทศไทย (บดีรินทร์ ชาทะเวที, 2559) ประกอบกับผู้บริโภคในต่างมีกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นและมีค่านิยมบริโภคสินค้าหรือบริการที่มาจากวัฒนธรรมอื่น ทำให้ความต้องการบริโภคทุเรียนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (2566) ได้กล่าวว่า ค่านิยมและกำลังซื้อของทุเรียนที่นำเข้ามาจากประเทศไทยสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคหนุ่มสาว เนื่องจากทุเรียนมีรสชาติอร่อยเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ และสายพันธุ์ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ ทุเรียนหมอนทองจากภาคตะวันออกของประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินดา เจียมศรีพงษ์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจสมุนไพรในจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจสมุนไพรในจังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ความสามารถในการส่งออกก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เชื่อว่าการมีเข้าถึงเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกได้ เนื่องจากปัจจุบันทางภาครัฐเข้ามาสนับสนุนเทคโนโลยีการเกษตรให้กับผู้ประกอบการส่งออกทุเรียน เช่น โดรนสำรวจ ระบบรดน้ำอัตโนมัติ เซนเซอร์วัดอุณหภูมิและความชื้น และแอปพลิเคชัน FAHFON ตรวจสอบสภาพอากาศ เข้ามาทุนแรงช่วยจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลในการเพาะปลูกทุเรียน ช่วยประหยัดเวลาและแรงงาน ทำให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) และเชื่อว่าการมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออก เนื่องจากการเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ จะทำให้สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในด้านการผลิตและด้านการบริการ อีกทั้งสามารถควบคุม

คุณภาพผลผลิตให้ดีขึ้นเพื่อขยายการส่งออก รวมถึงการเข้าถึงตลาดผู้บริโภคใหม่ ๆ ในประเทศที่ยังไม่ได้เข้าไปจัดจำหน่ายได้มากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Joseph Schumpeter (1934) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การพัฒนาเทคโนโลยีสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ส่งผลให้สินค้าและบริการมีราคาลดลง และผู้บริโภค มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยากร พรพิริวิชญ์ และคณะ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกยางพาราทางถนนผ่านชายแดน จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ด้านเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกยางพาราทางถนนผ่านชายแดน จังหวัดสงขลา

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมไม่ส่งต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมไม่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการส่งออก แสดงว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีผลต่อความสามารถในการส่งออก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีไม่เชื่อว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลต่อการส่งออกทุเรียน เนื่องจากผู้ประกอบการเคยเผชิญกับปัญหาภัยธรรมชาติมาแล้ว และสามารถปรับตัวและจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้อย่างดี เช่น การปลูกทุเรียนพันธุ์ซึ่งคงที่ทนต่อภัยแล้ง และทนต่อโรครากเน่าหากเกิดอุทกภัย (พานิชย์ ยศปัญญา, 2563) และไม่เชื่อว่าการความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น เนื่องจากการวางแผนต่อสิ่งแวดล้อมที่คาดเดาไม่ได้มีความยุ่งยากและซับซ้อน หากมีการวางแผนที่ไม่ดีอาจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรและเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ เพ็ญจิตา เอี่ยมชม และคณะ (2560) ได้กล่าวว่า เกษตรกรมีการรับรู้ถึงผลกระทบจากสถานการณ์ภัยพิบัติจากการสังเกตสิ่งรอบข้าง รับฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ สม่่าเสมอ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ รวมถึงประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ส่งผลให้เกษตรกรปรับตัวต่อสถานการณ์ภัยพิบัติได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกษตรกรเคยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภัยพิบัติมาก่อนจะสามารถหาวิธีรับมือและปรับตัวได้ดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชนม์ณัฐชา กังวานศุภพันธ์ อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์ และ Tokla Moeut (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยบิวต์ไบรท์ในประเทศกัมพูชา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยบิวต์ไบรท์ในประเทศกัมพูชาที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กล่าวคือ ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายเพิ่มขึ้น ความสามารถในการส่งออกก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เชื่อว่าการมีมาตรการควบคุมสินค้าส่งออกทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียน และเชื่อว่าการมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียน เนื่องจากมาตรการดังกล่าวช่วยควบคุมคุณภาพของทุเรียนที่ส่งออกให้เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้า ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ และเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดส่งออกทุเรียน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Joseph Juran (1988) ได้กล่าวว่า คุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระบวนการควบคุมคุณภาพเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยการประกันคุณภาพซึ่งครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจว่าสินค้าหรือบริการนั้นเป็นไปตามมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุไอยเรศ วงษ์วัฒนพงษ์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม (CLMV) ผลการวิจัยพบว่า ด้านกฎหมายส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าข้ามแดนในกลุ่มประเทศ CLMV

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการส่งออกทุเรียน

จากผลการวิจัย ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1) จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ดังนั้นผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีควรวางแผนสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมในการซื้อของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศให้ได้มากที่สุด และขยายส่วนแบ่งการตลาดจากคู่แข่งทางการค้าประเทศอื่น ๆ ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีต้องรักษามาตรฐานคุณภาพและรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของทุเรียนตามความต้องการของตลาด พร้อมทั้งมีการจำหน่ายทุเรียนผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งแบบออฟไลน์และแบบออนไลน์ โดยเฉพาะทางแพลตฟอร์มออนไลน์ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถซื้อทุเรียนได้ง่ายและมีความสะดวกมากขึ้น

2) จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ดังนั้นในช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรีควรหาโอกาสในเพิ่มผลผลิตในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น โดยอาศัยการยกเลิกมาตรการ zero-COVID ที่เคยเข้มงวดในการตรวจโรคทุเรียนก่อนนำเข้าประเทศ และระบบโลจิสติกส์ที่มีการพัฒนาเส้นทางการขนส่งที่หลากหลายขึ้น ทั้งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ และทางรถไฟ เพื่อช่วยกระจายความเสี่ยงและลดความแออัดของด่านนำเข้าในช่วงผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ทำให้ผลผลิตไปสู่ผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วขึ้น และวางแผนคาดการณ์ล่วงหน้าหากเศรษฐกิจเกิดความผันผวนขึ้นอีกครั้ง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานภาครัฐ

จากผลการวิจัย ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1) จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมายส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ดังนั้นกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ เงื่อนไขข้อบังคับในการนำเข้าของประเทศคู่ค้า และความสำคัญของการได้รับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ให้กับผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เช่น การจัดโครงการอบรมความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกให้ได้ตามมาตรฐาน ป้องกันปัญหา

ทุเรียนด้วยคุณภาพ การป้องกันแมลงพืชก็กัน และส่งเสริมพัฒนาการส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เน้นสร้างความแตกต่างทางด้านรสชาติ พร้อมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลทุเรียนให้กับผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ

2) จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อความสามารถในการส่งออก ดังนั้นภาครัฐควรส่งเสริมการให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตรมาใช้กับด้านการผลิต เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร โดรนการเกษตร เพื่อควบคุมคุณภาพ ควบคุมแมลงศัตรูพืช ก็กัน และป้องกันทุเรียนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาด และเทคโนโลยีด้านการบริการ เช่น AI Chatbot คอยดูแล อำนวยความสะดวกและตอบปัญหาเกี่ยวกับการสั่งซื้อทุเรียนให้กับผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

5.4.1 ควรมีการศึกษาโดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลอื่นที่นอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกตการใช้แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น

5.4.2 ในการทำวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เฉพาะผู้ส่งออกทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ควรมีการศึกษาในจังหวัดอื่นบ้าง อาทิเช่น จังหวัดระยอง จังหวัดตราด เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปและกว้างขึ้น

5.4.3 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เช่น ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในด้านการเงิน เงินทุนหมุนเวียน หรือความรู้ในการพัฒนาวิธีการในการปลูกทุเรียนให้ได้คุณภาพและมาตรฐานที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในการทำวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

กรมการค้าต่างประเทศ. (2546). เขตการค้าเสรีไทย-จีน ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าไทย.

สืบค้นจาก

<https://www.dft.go.th/th-th/ShareDocument1/ArticleId/3770/300354-1-2>

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2564). การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยกับประเทศคู่ FTA

ไตรมาสแรกปี 2564. สืบค้นจาก

<https://api.dtn.go.th/files/v3/60b707f7ef41408df1294252/download>

กรมศุลกากร. (2563). เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับพิกัดศุลกากร. สืบค้นจาก

https://www.customs.go.th/content_with_menu1_group_link.php?ini_content=fta_and_wto_160809_01&ini_menu=menu_interest_and_law_160421_03&ini_content_group=usage_fta_and_wto_01&lang=th&left_menu=menu_interest_and_law_160421_03_160928_01

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2566). เกาะติดสถานการณ์การบริโภคทุเรียนของจีน.

สืบค้นจาก <https://www.ditp.go.th/post/124639>

กรรณริน จุลรอด. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านช่องทางออนไลน์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

กฤษฎา เทียงบางหลวง. (2560). การหาโอกาสทางธุรกิจในการเปิดสถานรับเลี้ยงเด็กพิเศษ.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา).

คริส ไพโรจน์. (2561). PESTEL Analysis คืออะไร? (การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก). สืบค้นจาก

<https://greedisgoods.com/pestel-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD/>

จักรวาล วงศ์มณี. (2561). สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจนำเข้าไทยและแนว

ทางการปรับตัวของธุรกิจนำเข้าในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(2), 66-78.

ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2548). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: คณะ

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนม์ณัฐชา กังวานศุภพันธ์, อุบลวรรณ สุวรรณภูสีห์ และ Tokla Moeut. (2564). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยบิวด์ไบรท์ ในประเทศกัมพูชา. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 40(5), 111-124.
- ชัยวุธ เจริญเฟื่องฟู. (2561). ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่มีผลต่อการตัดสินใจเพิ่มโอกาสการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต และส่งออกไวน์ของประเทศไทย ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษา บริษัท สยามไวเนอรี่ จำกัด. **วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง**, 1(2), 56-73.
- เขาวลิต ประสิทธิ์. (2561). ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ฐานเศรษฐกิจ. (2566). ปลื้ม! ทุเรียนตะวันออก ทำนิวไฮ ส่งออกพุ่ง 8.5 หมื่นล้าน ชาวสวนกระเป๋าทุง. สืบค้นจาก <https://www.thansettakij.com/business/trade-agriculture/573555>
- ณัฐธณัฏสร์ ไชยรินทร์. (2564). การพัฒนากลยุทธ์เพื่อเข้าสู่ตลาดประเทศจีนของน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น กรณีศึกษาของบริษัท ทropicana ออยล์ จำกัด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ไทยรัฐ. (2566). ผู้ว่าฯ จันทบุรี ปลื้มปี 66 ส่งออกทุเรียนทะลุเป้า ทำมูลค่ามากเป็นประวัติการณ์. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/local/east/2703844>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2566. ทุเรียนก้าวขึ้นเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาคใต้ แต่จะเจอกับความท้าทายที่มากขึ้น. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/regional-articles/reg-article-2023-12.html>
- ธนิตพงศ์ ไตรพัฒน์พัชร. (2552). ผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อมและปัจจัยการแข่งขัน ในอุตสาหกรรมส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา**, 3(1), 86-94
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์พรีนทร์ กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิตาพร แสงใส. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการส่งออกผลิตภัณฑ์ปลาทุ่นำกระป๋องไปยังต่างประเทศ กรณีศึกษา บริษัท ไทยรวมสินพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- จิตรัตน์ วิศาลเวทย์. (2540). คู่มือการวางแผนมหาวิทยาลัย เรื่องการวางแผนกลยุทธ์สำหรับผู้บริหาร. อุดรดิตถ์: สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นฤมล พึ่งทอง. (2557). ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- นิภา วิริยะพัฒน์. (2552). ก้าวทันกระแส CSR: ความพร้อมสู่มาตรฐาน ISO 26000, วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 29(3), 193-205.
- นิมิตร บุญคุ้ม. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องปรับอากาศ สำหรับบ้านพักอาศัยในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์)
- บดินทร์ ชาดะเวที. (2559). ทูเรียนราชาแห่งผลไม้. สืบค้นจาก <https://www.ttmed.psu.ac.th/th/blog/230>
- บุษบา อู่อรุณ, ภาพร ภิชัยดิolkชัย และปัทมา วิบูลย์จันทร์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกลำไยอบแห้งของผู้ประกอบการจังหวัดจันทบุรีในตลาดประเทศจีน. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(1), 124-138.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2546). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์น.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2566). คาดส่งออกทุเรียนไทยปี 2566 เติบโตการแข่งขันรุนแรงจากเวียดนาม. สืบค้นจาก <https://kmc.exim.go.th/detail/economy-news/20230207085308>
- ปานทิพย์ ใจดี. (2562). ปัจจัยส่งเสริมพัฒนาการส่งออกทุเรียนไปต่างประเทศ อำเภอเมืองจังหวัดชุมพร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- ปิยากร พรพิริวิชญ์ และนพพล สุวรรณทรัพย์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกยางพาราทางถนนผ่านชายแดน จังหวัดสงขลา. วารสารบริหารธุรกิจและภาษา, 10(1), 38-52.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรรณวดี เลิศลุมพลิพันธ์. (2561). ชีตความสามารถในการแข่งขันส่งออกมะม่วงไทย โดยเปรียบเทียบการส่งออกมะม่วงของไทยกับประเทศฟิลิปปินส์และประเทศอินเดีย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 13(2), 69-77.
- พัชรินทร์ เหมรา. (2558). ชีตความสามารถในการแข่งขันส่งออกเครื่องจักรกลและอุปกรณ์เครื่องจักรของไทย โดยเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และสิงคโปร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- พานิชย์ ยศปัญญา. (2563). ทูเรียน “มุซังคิง” ภาคตะวันออก เริ่มให้ผลผลิตแล้ว เอกชนเผยแพร่พันธุ์ไปแล้วกว่า 2 แสนต้น. สืบค้นจาก https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_150433
- พิบูล ทีปะปาล และธนวัฒน์ ทีปะปาล. (2559). การจัดการเชิงกลยุทธ์เทคโนโลยีและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- พริดา พงษ์วัฒนสุข. (2560). แนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไร่มันสำปะหลัง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เพ็ญทิศา เอี่ยมชม และคณะ. (2560). การปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวต่อสถานการณ์ภัยแล้ง ในอำเภอมือง จังหวัดลพบุรี วารสารเกษตรพระวรุณ, 14(2), 191-198.
- ภิมภีมล ปรมัตถ์วโรตติ, อนันต์ สุนทราเมธากุล, อัยรดา พรเจริญ และสรายุทธ พรเจริญ. (2561). รูปแบบการจัดการการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพธุรกิจส่งออกของประเทศไทย ตามการขยายตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 10(ฉบับพิเศษ), 71-82.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2557). โครงการศึกษาศักยภาพ และสู่ทางการลงทุนในภาคการประมงของผู้ประกอบการไทยในประเทศสมาชิกอาเซียน. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์.
- รัชยุทธ กิตติพิริกิจ. (2557). ปัจจัยความสำเร็จในการส่งออกอาหารแปรรูปเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน. RMUTT Global Business and Economics Review, 9(2), 103-115.
- รุจิรา วันฤกษ์. (2563). กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดบริการที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินธุรกิจค้าปลีกเพื่อความงามบนใบหน้า: กรณีศึกษา กลุ่มผู้ใช้บริการในจังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคณะ. (2553). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: บริษัทอักษรเงินดี จำกัด.
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2558). แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ 2016. สืบค้นจาก http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blogpost_11.html
- วัชรวรรณ แก้วรุ่งเรือง. (2556). การวิเคราะห์ความสามารถในการส่งออกของอุตสาหกรรมเอทานอลไทยไปตลาดฟิลิปปินส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ).
- วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2553). หลักการตลาด (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี.
- วินัส ฤชาชัย. (2546). เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ (เอกสารคำสอนกระบวนวิชา 751401=International Economic) เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- แววญะ แวปา. (2560). สภาพแวดล้อมภายนอกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการธุรกิจการค้าชายแดน :กรณีศึกษาอำเภอเบตง จังหวัดยะลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- ศักดิ์ดา ศิริภัทรโสภณ. (2555). การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Management). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิวกร อโนริย์. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ศุภรา เสกาจารย์. (2553). โอกาสการขยายตลาดส่งออกผลไม้ไทย. สืบค้นจาก https://www.ditp.go.th/contents_attach/78721/78721.pdf
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. (2566). สินค้าส่งออกสำคัญของไทยตามโครงสร้างสินค้าส่งออกโลก. สืบค้นจาก <http://tradereport.moc.go.th/Report/Default.aspx?Report=MenucomRecode&mExType=1&Lang=Th>
- สันทัต เสริมศรี. (2541). ประชากรศาสตร์ทางสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี. (2565). แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดจันทบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐). สืบค้นจาก <https://www.opsmoac.go.th/chanthaburi-strategic-files-442791791821>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2556). รายงานสถานการณ์การค้า
สินค้าเกษตรระหว่างไทยกับอาเซียนหลังจากการเปิดเสรีเขตการค้าอาเซียน. สืบค้นจาก
<http://www.oae.go.th/assets/portals/1/files202.3.4.pdf>
- สุจินดา เจียมศรีพงษ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของธุรกิจ สมุนไพรในจังหวัด
พิษณุโลก. วารสารคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, 12(2), 161-175.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). ระเบียบวิธีการวิจัยสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ:
เฟื่องฟ้า ปรีณิตัง.
- สุณิสสา ตรงจิตร์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางตลาดกลาง
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Marketplace). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สุภาวดี สายสนิท และ รัชยา พรหมพิทาทร. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของ
ธุรกิจหมอนและที่นอนยางพาราในจังหวัดพัทลุง. วิทยาการจัดการวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์,
4(2), 121-136.
- สุวสา ชัยสุรัตน์. (2555). ปัจจัยทางการตลาดและพฤติกรรมการใช้บริการคาร์แคร์ของผู้บริโภคในเขต
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- อนิวัช แก้วจำนงค์. (2558). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 5). สงขลา: ศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อมรินทร์ทีวี. (2566). เวียดนาม ส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น 18 เท่า! 5 เดือน รายได้ 1.74 หมื่นล้าน.
สืบค้นจาก <https://www.amarintv.com/spotlight/economy/detail/47703>
- เอกกมล เอี่ยมศรี. (2554). PEST Analysis การทำความเข้าใจใน “ภาพรวม” ที่ทำให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลง. สืบค้นจาก <https://eiamsri.wordpress.com/2011/06/03/>
- ไอยเรศ วงษ์วัฒนพงษ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการขนส่งสินค้า
ข้ามแดนในกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม (CLMV). (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- Aaby and Slater. (1989), Management influences on export performance: A review
of the empirical literature 1978- 1988. *International Marketing Review*, 6(4),
7-26

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Adam Smith. (1976). **The Wealth of Nation**. London: Press.W. Strahan and T. Cadell.
- Akdogan and Cingoz. (2012). "An empirical study on determining the attitudes of small and medium sized businesses (SMEs) related to coopetition." **Procedia – Social and Behavioral Sciences**, 58, 252-258.
- Bensoussan and Fleisher. (2008). **Analysis without paralysis 10: tools to make better strategic decisions**. New Jersey: Pearson Education LTD.
- Cavusgil and Zou. (1994). Marketing strategy – performance relationship: an investigation of the empirical link in export market ventures. **Journal of Marketing**, 58(1), 1-21.
- Chetty and Hamilton. (1993). Firm-level determinants of export performance: A meta-analysis. **International Marketing Review**, 10(3), 26-34.
- David Ricardo. (1817). **On the Principles of Political Economy and Taxation**. London: John Murray
- Francis Aguilar. (1967). **Bright hup PM project management**. New Jersey: prentice–Hall.
- Frank Rothaermel. (2017). **Strategic management**. New York: McGraw-Hill Education.
- Hair et al. (2006). **Multivariate data analysis (Vol. 6)**. Upper Saddle River: Pearson Prentice Hall.
- Heckscher and Ohlin. (1933). **International and Inter-Regional Trade**. Cambridge: Harvard University Press. Retrieved from <https://www.abebooks.com/firstedition/Interregional-International-Trade-OHLIN-Bertil-Cambridge/372604098/bd>
- Hitt, Ireland, and Hoskisson. (2011). **Strategic Management, Competitiveness and Globalization: Concepts and Cases** (9th ed). Mason United States of America: South-Western Cengage Learning.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Joseph Juran. (1988). **Juran's Quality Control Handbook** (4th Ed). New York: McGraw-Hill.
- Joseph Schumpeter. (1934). **The Theory of Economic Development**. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Katsikea and Skarmas. (2003). Organizational and managerial drivers of effective export sales organizations. **European Journal of Marketing**, 37(11/12), 1723-1745.
- Kirsty. (2010). **STEEP Theory**. Retrieved from <http://www.trainingblog.co.uk/2010/03/30/steep-theory/>
- Koed Madsen. (1989). Successful Export Marketing Management: Some empirical evidence. **International Marketing Review**, 6(4), 41-57.
- Kotler and Armstrong. (2018). **Principles of Marketing**, 17th global edn. New Jersey: Prentice Hall.
- Leonidou, Katsikeas and Samieec. (2002). Marketing strategy determinants of export performance: A mete-analysis. **Journal of Business research**, 55(1), 51-67.
- Paul Newton. (2015). **What is the PESTEL Analysis?**. Retrieved from <https://bookboon.com/en/what-is-the-pestle-analysis-ebook>.
- Schiffman and Wisenblit. (2015). **Customer behavior** (11th ed). New Jersey: Prentice Hall.
- Sousa. (2004). Export performance measurement: An evaluation of empirical research in the literature. **Academy of Marketing Science Review**, 9(1), 1-22.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: an introductory analysis** (2nd Ed). New York: Harper & Row.
- Thomas Wheelen and David Hunger. (2002), **Strategic Management and Business Policy** (8th Ed). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Zou and Stan. (1998). The determinants of export performance: A review of the empirical literature between 1987 and 1997. **International Marketing Review**, 15(5), 333-356.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียน
ในจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์ในการทำแบบสอบถามเพื่อเป็นการเก็บข้อมูลสำหรับอธิบาย ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี ทางผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถามในการให้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ โดยข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยจะรักษาเป็นความลับและนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างมากที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการศึกษาและการพัฒนาองค์การต่อไปในอนาคต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.เพศ

- ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2.อายุ

- ☐ 1. 21 – 30 ปี ☐ 2. 31 – 40 ปี
☐ 3. 41 – 50 ปี ☐ 4. 51 – 60 ปี
☐ 5. มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4.สถานภาพ

- ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส
☐ 3. หย่าร้าง/หม้าย

5.รายได้เฉลี่ยต่อปี

- ☐ 1. ต่ำกว่า 1,000,000 บาท ☐ 2. 1,000,001 – 2,000,000 บาท
☐ 3. 2,000,001 – 3,000,000 บาท ☐ 4. 3,000,001 – 4,000,001 บาท
☐ 5. 4,000,001 บาทขึ้นไป

6.พื้นที่เพาะปลูกทุเรียน

☐ 1. ต่ำกว่า 10 ไร่	☐ 2. 10 – 20 ไร่
☐ 3. 21 – 30 ไร่	☐ 4. 31 – 40 ไร่
☐ 5. มากกว่า 41 ไร่	

7.อำเภอในการเพาะปลูกทุเรียน

☐ 1. อำเภอเขาชัยสน	☐ 2. อำเภอมะขาม
☐ 3. อำเภอท่าใหม่	☐ 4. อำเภอขลุง

8.ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวทุเรียน

โปรดระบุ

9.ประเทศที่ส่งออกทุเรียน

โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

โดยมีความหมายหรือข้อบ่งชี้ในการเลือกดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการเมือง						
1	ท่านคิดว่าสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง					
2	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
3	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
4	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะตัว)					
ด้านเศรษฐกิจ						
5	ท่านคิดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น					

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)						
6	ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการส่งออก ทุเรียนเพิ่มขึ้น					
7	ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออก ทุเรียนลดลง					
8	ท่านคิดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลประกอบการ ทุเรียน					
9	ท่านคิดว่าการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์ เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
ด้านสังคมและวัฒนธรรม						
10	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่ แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการ ส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น					
11	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทาน ทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียน เพิ่มขึ้น					
12	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อ ทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น					
13	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทาน ทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียน เพิ่มขึ้น					
14	ท่านคิดว่าการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่ม ประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
ด้านเทคโนโลยี						
15	ท่านคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการ บริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียน					
16	ท่านคิดว่าการมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการ ที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี					

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเทคโนโลยี (ต่อ)						
17	ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านการผลิต เครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี					
18	ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการได้เป็นอย่างดี					
19	ท่านคิดว่าความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
ด้านสิ่งแวดล้อม						
20	ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน					
21	ท่านคิดว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง					
22	ท่านคิดว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง					
23	ท่านคิดว่าการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน					
24	ท่านคิดว่าการความพร้อมพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
ด้านกฎหมาย						
25	ท่านคิดว่าการงดเว้นภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น					
26	ท่านคิดว่าการมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น					
27	ท่านคิดว่ากฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน					

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านกฎหมาย (ต่อ)						
28	ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี					
29	ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว

โดยมีความหมายหรือข้อบ่งชี้ในการเลือกดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการเงิน						
1	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา					
2	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา					
3	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภค รายเก่า					
4	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการลดต้นทุนในการผลิต					

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการเงิน (ต่อ)						
5	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน					
ด้านส่วนแบ่งการตลาด						
6	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถรักษาส่วนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง					
7	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภครายใหม่เพิ่มขึ้น					
8	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
9	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการพัฒนาทุเรียนเพื่อการส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ					
10	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย					

ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ ข.1 ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		
1.1 ด้านการเมือง		
1.1.1. ท่านคิดว่าสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง	0.752	0.988
1.1.2. ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.865	0.988
1.1.3. ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.869	0.988
1.1.4. ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะตัว)	0.767	0.988
1.2 ด้านเศรษฐกิจ		
1.2.1. ท่านคิดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น	0.902	0.988
1.2.2. ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.882	0.988
1.2.3. ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	0.898	0.988
1.2.4. ท่านคิดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลประกอบการทุเรียน	0.894	0.988

ตารางที่ ข.1 ต่อ ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

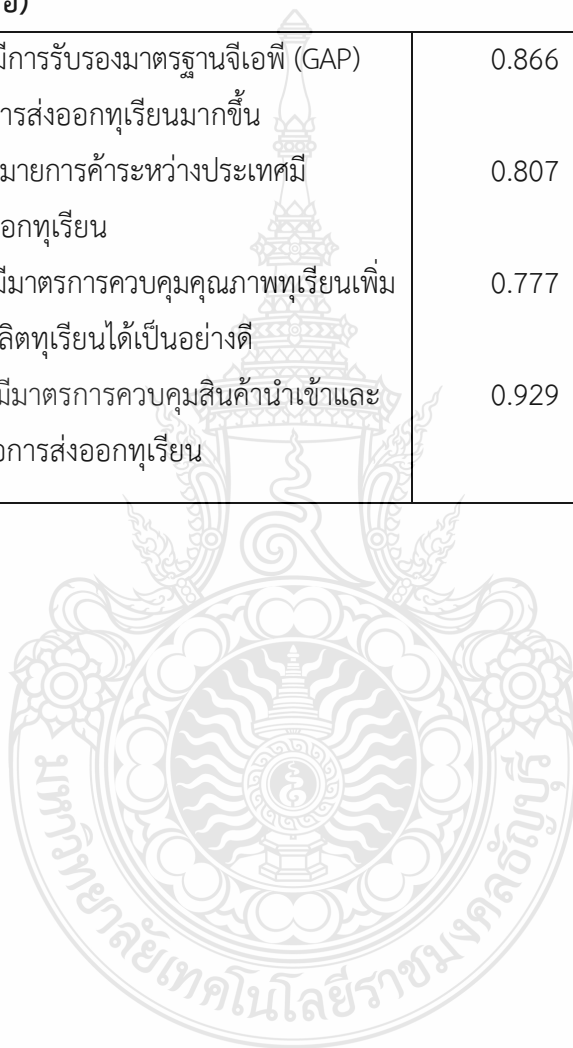
ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		
1.2 ด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)		
1.2.5. ท่านคิดว่าการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.757	0.988
1.3 ด้านสังคมและวัฒนธรรม		
1.3.1. ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.861	0.988
1.3.2. ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.734	0.988
1.3.3. ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.942	0.988
1.3.4. ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.748	0.988
1.3.5. ท่านคิดว่าการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.761	0.988
1.4 ด้านเทคโนโลยี		
1.4.1. ท่านคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียน	0.798	0.988
1.4.2. ท่านคิดว่าการมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี	0.714	0.988

ตารางที่ ข.1 ต่อ ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		
1.4 ด้านเทคโนโลยี (ต่อ)		
1.4.3. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านการผลิต เครื่องจักรกล เกษตร หุ่นยนต์ โดรนและระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	0.837	0.988
1.4.4. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการได้เป็นอย่างดี	0.710	0.988
1.4.5. ท่านคิดว่าการมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.857	0.988
1.5 ด้านสิ่งแวดล้อม		
1.5.1. ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	0.818	0.988
1.5.2. ท่านคิดว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	0.873	0.988
1.5.3. ท่านคิดว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	0.844	0.988
1.5.4. ท่านคิดว่าการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน	0.706	0.988
1.5.5. ท่านคิดว่าการความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.832	0.988
1.6 ด้านกฎหมาย		
1.6.1. ท่านคิดว่าการงดเว้นภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	0.744	0.988

ตารางที่ ข.1 ต่อ ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก		
1.6 ด้านกฎหมาย (ต่อ)		
1.6.2. ท่านคิดว่าการมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	0.866	0.988
1.6.3. ท่านคิดว่ากฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อ การส่งออกทุเรียน	0.807	0.988
1.6.4. ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	0.777	0.988
1.6.5. ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและ ส่งออกมีผลกระทบต่อ การส่งออกทุเรียน	0.929	0.988

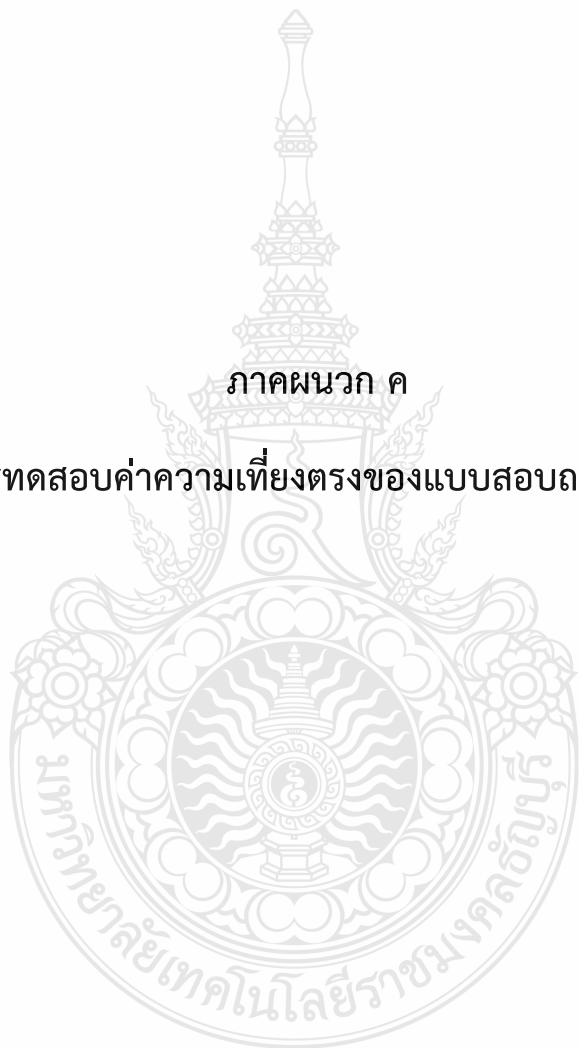

ตารางที่ ข.2 ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
2. ความสามารถในการส่งออก		
2.1 ด้านการเงิน		
2.1.1. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	0.819	0.988
2.1.2. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	0.921	0.988
2.1.3. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภครายเก่า	0.868	0.988
2.1.4. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการลดต้นทุนในการผลิต	0.877	0.988
2.1.5. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน	0.807	0.988
2.2 ด้านส่วนแบ่งการตลาด		
2.2.1. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถรักษาสวนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง	0.812	0.988
2.2.2. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภครายใหม่เพิ่มขึ้น	0.743	0.988
2.2.3. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.755	0.988
2.2.4. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการพัฒนาทุเรียนเพื่อการส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ	0.950	0.988
2.2.5. ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย	0.879	0.988

ภาคผนวก ค

การทดสอบค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม IOC

ตารางประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียน
ในจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการเมือง							
1	ท่านคิดว่าสถานการณ์การเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลทำให้การส่งออกทุเรียนมีจำนวนลดลง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
2	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีกับประเทศที่ส่งออกเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
3	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายการจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ส่งออกทุเรียนไทยกับผู้นำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
4	ท่านคิดว่ารัฐบาลมีการส่งเสริมการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้กับทุเรียนไทยทำให้เพิ่มโอกาสมูลค่าคุณภาพและมาตรฐานของทุเรียนในการส่งออกมากขึ้น (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้สินค้าที่มาจากแหล่งผลิตเฉพาะตัว)	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
ด้านเศรษฐกิจ							
5	ท่านคิดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นหลังจากการฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การส่งออกทุเรียนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
6	ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่อ่อนลงทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
7	ท่านคิดว่าค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
8	ท่านคิดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทางสกุลเงินมีผลต่อผลการประกอบการทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
9	ท่านคิดว่าการเตรียมแผนดำเนินงานล่วงหน้าในสถานการณ์เศรษฐกิจผันผวนเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
ด้านสังคมและวัฒนธรรม							
10	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีการยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างในการรับประทานทุเรียนทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
11	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีค่านิยมในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (ต่อ)							
12	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีพฤติกรรมในการซื้อทุเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
13	ท่านคิดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศมีวิถีชีวิตในการรับประทานทุเรียนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
14	ท่านคิดว่าการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
ด้านเทคโนโลยี							
15	ท่านคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
16	ท่านคิดว่าการมีเทคโนโลยีในการผลิตและด้านการบริการที่ทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดทุเรียนโลกได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
17	ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านการผลิตเครื่องจักรกลเกษตร หุ่นยนต์ โดรน และระบบอัตโนมัติเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเทคโนโลยี (ต่อ)							
18	ท่านคิดว่าเทคโนโลยีด้านบริการ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการสื่อสารกับผู้บริโภคเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริการได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
19	ท่านคิดว่าการมีความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคสังคมดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
ด้านสิ่งแวดล้อม							
20	ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
21	ท่านคิดว่า การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
22	ท่านคิดว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนลดลง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
23	ท่านคิดว่าการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) ของธุรกิจส่งออกทุเรียนมีผลต่อการส่งออกทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
24	ท่านคิดว่าการความพร้อมพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประโยชน์ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
ด้านกฎหมาย							
25	ท่านคิดว่าการเร่งด่วนภาษีส่งออกทุเรียนของรัฐบาลภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้ผลการประกอบการส่งออกทุเรียนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
26	ท่านคิดว่าการมีการรับรองมาตรฐานจีเอพี (GAP) เพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกทุเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
27	ท่านคิดว่ากฎหมายการค้าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
28	ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมคุณภาพทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตทุเรียนได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี
29	ท่านคิดว่าการมีมาตรการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกมีผลกระทบต่อการส่งออกทุเรียน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสามารถในการส่งออกของทุเรียน
ในจังหวัดจันทบุรี

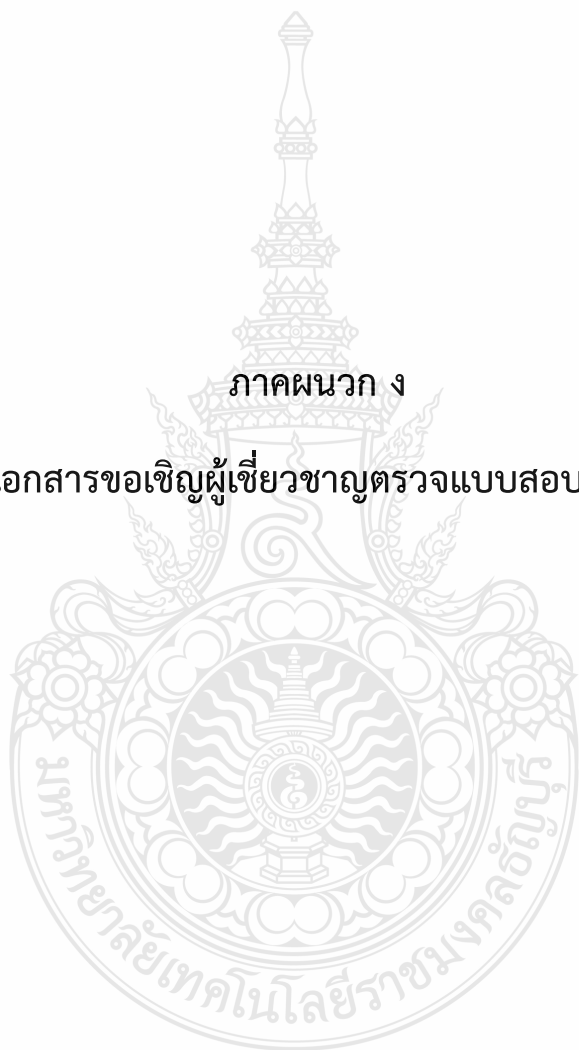
ข้อ	ความสามารถในการส่งออก	ผลประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการเงิน							
1	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
2	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีกำไรที่แน่นอนและต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
3	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากผู้บริโภค รายเก่า	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
4	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการลดต้นทุนในการผลิต	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
5	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
ด้านส่วนแบ่งการตลาด							
6	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถรักษาส่วนแบ่งการตลาดได้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
7	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดใหม่หรือกลุ่มผู้บริโภค รายใหม่เพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี
8	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านสามารถแข่งขันกับคู่แข่งภายในธุรกิจเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ ได้ดี

ข้อ	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	ผลประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านส่วนแบ่งการตลาด (ต่อ)							
9	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการพัฒนาทุเรียนเพื่อการส่งออกที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ในต่างประเทศ	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
10	ธุรกิจส่งออกทุเรียนของท่านมีการวางแผนกลยุทธ์ขยายส่วนแบ่งการตลาดที่ชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง

เอกสารขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๖/ค๑๐๑

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรุต ตรีศิริโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัชชา ใจเพชร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมา พูลเพชร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์อติสร ฉายแสง)

ผู้ช่วยคณบดีโครงการบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐ ๒๕๔๙ ๔๘๓๕-๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๔๙ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวณัชชา ใจเพชร

โทร. ๐๙๓ ๒๗๓ ๑๕๕๕

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๖/๗๑๔๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินิตา นิลอรุณ ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวัตกรรมการจัดการทุนมนุษย์และประกอบการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัชชา ใจเพชร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัย
สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา พูลเพชร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบแบบสอบถาม
เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์อติสร ฉายแสง)

ผู้ช่วยคณบดีโครงการบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐ ๒๕๔๙ ๔๘๓๕-๖ โทรสาร. ๐ ๒๕๔๙ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวณัชชา ใจเพชร

โทร. ๐๙๓ ๒๗๓ ๑๕๕๘

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๖/๙๑๐๗

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์ ดร.ปรีชา คำมาดี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. แบบฟอร์มการตรวจ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัชชา ใจเพชร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสามารถในการส่งออกของทุเรียนในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา พูลเพชร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

อดิสร ฉายแสง

(อาจารย์อดิสร ฉายแสง)

ผู้ช่วยคณบดีโครงการบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานโครงการปริญญาโท

โทร. ๐ ๒๕๕๙ ๔๘๓๕-๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๕๙ ๔๘๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวณัชชา ใจเพชร

โทร. ๐๙๓ ๒๗๓ ๑๕๕๘

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวณัฏชา ใจเพชร
วัน เดือน ปี เกิด	9 มกราคม 2540
ที่อยู่	99/91 หมู่ 14 ตำบลวัดไทรย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
เบอร์โทรศัพท์	093-273-1558
อีเมล	nutcha_j@mail.rmutt.ac.th

